ಮೈಸೂರು ವಿಧಾನಸಭೆ

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 25th February 1969

The House met in the Assembly Chamber, Vidhana Soudha, Bangalore, at Nine of the Clock.

MR. SPEAKER [SRI S. D. KOTHAVALE] in the Chair.

Discussion on a matter of Urgent Public Importance *re* : Violent activities of Sivasena in Maharashtra.

MR. SPEAKER.—The hon. Members are aware that we are to discuss a matter of urgent public importance for short duration under rule 59. *Viz.*, "The violent activities of Shiva Sena in Maharashtra in general and Bombay in particular, with special reference to the destruction of life and property of Mysoreans".

Now for the information of the hon. Members I shall try to indicate the procedure to be followed here. Rule 61 says :

> "There shall be no formal motion before the Assembly nor voting. The member who has given notice may make a short statement and the Ministeer shall reply shortly. Any member who has previously intimated to the Speaker may be permitted to take part in the discussion."

Therefore, there shall be no formal motion nor there shall be voting. As many as 16 hon. Members have given notice of the motion and I have received previous intimation from two hon. Members, Sri B. B. Sayanak and Sri V. N. Patil. I shall permit all of them to speak. But it is a question of time. The time for the discussion is 2½ hours. Beyond that we cannot give so. It is a question of rationing of time. I therefore request hon. Members to keep discussion within the time limit indicated. I shall give ten minutes to the leaders of the various political parties and ten minutes to other hon. Members. All the hon. Members are requested to co-operate with the Chair in trying to stick to the time schedule.

(MR. SPEAKER)

One other point I wish to make is this, this discussion is likely to rouse some emotion and so I request the hon. Members to keep themseleves within the limits of decorum and dignity and try to say things in an effective manner. Now I shall call upon the Leader of the Opposition Sri Sivappa to begin his speech.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಮಹಾದುರ್ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ದುರ್ಘಟನೆ ಎಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರ. ನಾವು ಈಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ, ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಈ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯ, ಮತ್ತು ಈ ದುರಂತ ನಾಟಕವನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತದ್ದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರವು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೈನೂರಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡಿದೆ. ಮೈನೂರಿನ ಜನರು, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕ ದಶಕಗಳಿಂದ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ನಿರಪರಾಧಿ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಹಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನೂ ಕೆರಳಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಈಪೊತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ನಾಯಕರಾದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಗೋಖಲೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿಲಕ್ ಅವರನ್ನು ನೀಡಿದಂತಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ಬಂದಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀಚಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ತಲೆತಗ್ಗಿಸತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನೇ ಕಳಂಕಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಗಡಿವಿವಾದ ಈ ಚಳುವಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಂತಹ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಮೈನೂರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದಂತಹ ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದು ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಇದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಲೆಬಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಈ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ನೇಮಕವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಗಡಿವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಉಭಯತ್ರರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಪೊತ್ತು ಮಹಾಜನ್ ಅವರ ಆಯೋಗದ ತೀರ್ಪು ಬಂದಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ದೊಂಬರರಾಗವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೀತಿ ಖಂಡನೀಯವಾದುದು. ಯಾವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತಿಗಳು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ವಚನ ಭ್ರಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಮೋಸಗಾರರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅವಹೇಳನಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವಾಗ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೆ, ಅಂಜುಬುರುಕುತನದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ'

† Indicates that the speeches or remarks have not been revised by the member concerned

ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧೀರನಾಯಕತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಜುಬುರುಕುತನ ನೀತಿ ಇರುವತನಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಅತಿ ಉಗ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಈ ದೇಶ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ನಾವಿಂದು ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆ ಆದಮೇಲೆ ಭಾಷಾ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ, ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನ ಅವಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ವಿಚಾರ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತೃಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮ ಬರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭಾಷಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷಾರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 100ರಷ್ಟು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಯೂನಿಟ್ ಮತ್ತು ಜಿಯಾಗ್ರಫಿಕರ್ ಕಂಟಿನ್ಯುಟಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೀಗೆಯೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ದ್ವೇಷ, ವರ್ಣ ದ್ವೇಷ ಇದೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಜನ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಜನ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಣ ದ್ವೇಷ ಬಹಳ ವಿಗ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾದ್ವೇಷ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಅಗ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಆದನಂತರ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ವಿತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಯಾಣನಗರ. ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ನಗರವಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರವನ್ನು ಇದೇ ಭಾರತ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸುರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು ಬೇವರನ್ನು ಸುರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಕರ್ಯಾಣನಗರ. ಈ ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜನತೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಾಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಇಡಿ ಮುಂಬೈನಗರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಮುಂಬೈನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಸಲು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಶಿವಸೇನೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೋ ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಮುಂಬೈನಗರದ ಜನಗಳು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಮುಂಬೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಜನ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಅಲ್ಲ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೋಟರ್ ಮಾಲೀಕರು ಅನೇಕ ಜನ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹೋಟಲನ್ನು ನಡೆಸಿ 20–30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಲೂಟ ಛಾಡಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇದ್ದೇಯೇ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆನ್ನೆತಾನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಾವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಲ್ಲ, ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ವಿಚಾರ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎರ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಎರ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯದವರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಬೈಕರ್ನಾಟಕದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಅಂಜುಬುರುಕನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಷಾದ ದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಹನೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನೇನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ದ್ವೇಷ ಭಾವನೆಗಳು, ಜಾತೀವಾದಗಳು ಮೊದಲು ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಗುಂಪು ಗುಳಿತನ ಮಾಯವಾಗಬೇಕು. ಇದು ಆಗದಿದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತೀ ವಾದ ಎನ್ನುವುದು ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಡಂಭೂತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಯಾರು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ನಮ್ಮವರು, ತಮ್ಮವರು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ಜಾತೀವಾದವನ್ನು ಮುಂದು ನರಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮನ್ನೇ ನುಂಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾ ವಾದ, ಜಾತೀವಾದ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೆಲವರು ಉಗ್ರವಾದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಹಾಳಾಗು ತ್ತದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಫಲ ರಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ನಾವು ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಫಲವಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಸೇನೆ, ಲಜಿತ್‌ಸೇನೆ, ಭೀಮಸೇನೆಗಳು ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸೇನೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸೇನೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾತಿನಿಂದ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳೂ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸೇನೆಗಳು ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದು, ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ವಿಷಯದ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ನಾವು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ನಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಹ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು

ನಲ್ಲನಬೇಕು. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿರಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹಕೃತ್ಯವನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ, ಅವರು ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಸಹ ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಏನಾದರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಂಡತುಂಡಾವಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಗಾಂಧಿಜೀಯವರ ಶತಾಬ್ದಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕೇವಲ ಹೇಡಿಯ ಅಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧೀರನ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

9-30 A.M.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ ಹೀರೇಮಠ (ಗಾಂಧಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮೊನ್ನೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಶಿವಸೇನೆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಕುಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತಿಭೆಬೇಕು. ಕುಖ್ಯಾತಿಗೆ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಬೇಕು. ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಾಗ ರಾಕ್ಷಸೀ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕುಖ್ಯಾತಿಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. 'ಏನಕೇನ ಪ್ರಕಾರೇಣ ಪ್ರಸಿಧ್ಧೊ ಪುರುಷೋ ಭವ' ಎಂತಾಗಲೀ, ಏನಾಗಲಿ, ಅವಿಷ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಅತಿರೇಕವಾಗಲೀ ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪಿಶಾಚಿ ಘಟನೆಗಳು ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯಗಳು ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಭಯಂಕರ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ಮೊನ್ನೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದು ರಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆಯಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಭಾಷಾಂಧತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಂಧತೆಗಳ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದ ಬೇರೆ ಭಾಷಗಳವರ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದು ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಹುಚ್ಚು ಉನ್ಮಾದತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ತುಂಬರಾರದ, ಮರೆಯಲಾರದ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನೇಕರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಗೋಡ್ಸೆಯೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಹಾನಗರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಬಾಳಠಾಕ್ರೆ—ಹಾಗೂ ಶಿವಸೇನೆ ಕೂಡಲೇ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕ, ದಯಾಪರ, ನೀತಿಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಪುರುಷ ಶಿವಾಜಿಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಅಂಕಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಆ ಮಹಾಪುರುಷ ಶಿವಭಾನುವಿನ ಪವಿತ್ರ ನಾಮಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇನು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಮಕುಟವ್ಯಾಯನಗರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಇಂತಹ ಕ್ರೂರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮುಂಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ, ಮಹತ್ವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ)

ಹೊರಲಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುವಾದದು. ಈ ಪತ್ಯಾಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ನಿರ್ದಯತೆಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆದ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಗೂಂಡಾಗಳನ್ನು ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಪರೋಕ್ಷ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ.

ಶಿವಸೇನೆ ನಡೆಸಿದ ಈ ಹೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತವಾದದ್ದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರ ಕೊಡಬಹುದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರಿಗೆ ಎಂಬ ಶಿವಸೇನೆಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೇಲವು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಸರಕಾರವೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದರು. ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾರ್ಮಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆ ಬಲತು ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಮರಾಠೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಮೊನ್ನೆಯ ಹೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಇವರ ಯಾರ ಜಹಗೀರೂ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು ಪಾರ್ಸಿಗಳು, ಗುಜರಾತಿಗಳು, ಮಾರ್ವಾಡಿಗಳು, ಖೋಜಾ, ಮೆಮನ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರು ನಾನಾ ಭಾಷೆಯ ನಾನಾ ಜನಾಂಗದವರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮರಾಠಿಗರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೇ ಆಗಿದ್ದರು. 1947 ರಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಅವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಗದಲ ಮಾಡಿ ಗುಜರಾತಿಗಳು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ದೊಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವಾರದು, ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಾರದು ಎಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಗೃಹ ಶಾಖೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲ ನಂತರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಸೈನ್ಯ ಕರೆಸಿ ಪುಂಡರ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರೇ ಆದ ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹ ಸಚಿವರೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತಿಗಳು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿ ಮರಾಠರದ್ದು ಎನ್ನುವ ಹೈಶಾಚಿಕ ಘೊಷಣೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡ ಭಾರತವನ್ನು ಛಿದ್ರಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವ ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರ ನಾಶವಾದ ಹೊರತು ಭಾರತದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಅಪಾಯ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಉರಿ ಹಸ್ತವನ್ನಿತ್ತ ಮರಾಠ ಮುಖಂಡರ ಗತಿಯೇನು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹುಚ್ಚು ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಟ್ಲರು 1941ರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಕೊವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಕಾಲಿಡದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಹೇಳಿದ, ಶಿವಸೇನೆಯ ನಾಯಕ ಬಾಳಠಾಕ್ರೆಯೋಡನೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮರಾಠಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮತೀಯೇಡಿಗಳು ನಷ್ಟವುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಉದಾರತೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ನೀಡಿತು. ಈಗ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ದಿಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ನಿಷ್ಠುರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿರುವ ಮಹಾನಗರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಂಧರ ಭಾಷಾಂಧರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈ ಮಹಾ ನಗರ ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದು ಭಾರತದ ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದೇಶ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಕ ಶಿವಸೇನೆಗಳಂತಹ ಸೇನೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟಹಾಕಲು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನಿಷ್ಠುರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಕುರುಡರಂತೆ, ಕಿವಿಯಿದ್ದೂ ಕಿವುಡರಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಸಚಿವರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ನಾಗರಿಕ ಸರಕಾರವಾದರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು. ಅರಿತರೆ ಆರು ಪಟ್ಟು ಮರೆತರೆ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮ್ಮಿಶ್ರಾದರೂ ಕೇಂದ್ರದ ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸು ಪಡೆಯನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಗ್ರಂಥಾಲಯ)
ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕೃಷ್ಣಾಂಗ Accession No. 4860 (B) 195
ದಿನಾಂಕ Date

ಇನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದಂಥ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾರೈಸಿ ಆ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನು ಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು, ಅಹಿಂಸಾ ಕೃತ್ಯಗಳು, ಪೈಶಾಚಿ ಕೃತ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಡೆಯುದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರಾಗಿಯೆ ಈ ಜನರ ಕುತೋದ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ, ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವಂಥಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಜ್ವಾಲನಯ್ಯ (ಹಾಸನ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದಂಥ ಸಾವುನೋವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ನಭೆ ಉಗ್ರತನವನ್ನೂ ಖಂಡನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಯಿತು ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರು, ಈ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳು ಅವರ ಹೆಸರು ಬಳಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಾವು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೈಮನಸ್ಯ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದಂಥ ಶಿವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದು ಎ. ಕೆ. ಮೆನನ್‌ರವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧುರೀಣರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆಯಿತು, ಶಿವಸೇನೆಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ಮೈಸೂರುನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಜೊತೆಗೆ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದರು ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವೂ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಜಾಸ್ವಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ, ಅದರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶಿವಸೇನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಠಾಕ್ರೆಯವರು ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ದೂರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ, ಮೈಸೂರಿನವರು ಇರಬಾರದು ಎಂದು. ಅದರೆ ನಾಳೆ ಇನ್ನು ಇತರೇ ರಾಜ್ಯದವರು ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಯನ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವು ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಶಾಖೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಡೆಯಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಚವಾಹಣರವು ನಾಗಾರಾಯ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರು, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರು, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ರಾಷ್ಟ್ರವಿರೋಧಕತನದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ನಭೆಗೆ ಹೊಗುವಾಗ ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಈ ಸೇನೆಯವರು ತಡೆದು ಅವರು ಕಲ್ಲಿನೇಟಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎನ್ನುವುದು ವಿಷಾದನೀಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 8—10 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಟೆರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾನಭಂಗ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಹ್ಯಾಲನಯ್ಯ)

ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಿ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಮೈಸೂರಿನವರು ಏನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದವರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಈ ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇರೆ ಬಹಳ ಸೌಜನ್ಯತೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಸಮಿತಿ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ, ತೀರ್ಮಾನವಲ್ಲ ಎಂದು ಧಾಷ್ಟಿಕತನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರುವಂಥ ಎಂ. ಪಿ. ಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮೌನಧಾರಣ್ ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಮೌನ ಧಾರಣ್ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಜನತೆಗೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಗ ರಕ್ತಕ್ರಾಂತಿ ಆಗಬಹುದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೈಸೂರು ಗಡಿ ವಿವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಫಲ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ತಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಸೂಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಾರದು. ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆಸಂಸ್ಥೆ ಏನು ಇದೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ? ಇದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಏನು ! ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಇದೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ತರಹ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಇತ್ತು ? ಇದು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ವಂತರ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೇಧಾವಿಗಳ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹುಂಬ ಜನರಿಂದ ದೊಂಬಿದರೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಥೋರಶ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರವನ್ನು ಎರ್ರಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬಂದ ಜನರು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಮರಾಠಿಯವರೇ ಕಟ್ಟಿದ ನಗರ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಶಬ್ದ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇದ್ದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಹಾನಾಯಕರಾದ ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಮಾಡುವ ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರುವ ಎರ್ರಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಏತಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತಾರೋ ? ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ದುರ್ವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಖಂಡಿಸುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೊಗುತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ? ಸುಮಾರು 8-10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಮಾನ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. 8-10 ಲಕ್ಷ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಇರಬಹುದು ಎನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರು. ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರುಗಳು ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು, ಸಹೋದರರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆಯೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತ. ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದರೆ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯು ತಾಳ್ಮೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ದುರುದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ರೀತಿಕ್ಷನರಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದಿರುವಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತುಂಬಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ಶಿವಸೇನೆಯು ಯುದ್ಧದ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಅಧಿಕೃತವಾದ 52ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಸಾವು ಮತ್ತು 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅದರಿಂದ ಗುಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ನೋವುಗಳು ಸಂಕಟವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಯಾರೂ ಅಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಅಳತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾಜನವರದಿಯ ನೆವದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಬಹುದು. ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮಾಡಬಾರದೇ ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸೀಮಿತವಾಗಿ, ಶಿವಸೇನೆ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಲ್ಲ. ಅದು ತೀರ ಅಂಧತೆಯ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಷ್ಟೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಅದು ನಡೆಸಿರತಕ್ಕ ಆಂದೋಳನ ಮಾನವೀಯತೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಘೋರವಾದ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಳುವಳಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಅರ್ಧ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹರಿದೋ ಅಲ್ಲವೋ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆ ಎಲ್ಲ ಚಳುವಳಿಗಳ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಅಪರಾಧಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವನ್ನು, ಅಪಚಾರವನ್ನು ಎಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ತರಹ ಒಲವು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರ ಹಿತಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ 'ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಪರೋಕಿಯರ್.' ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ, ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು, ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದಂಥ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಗಳಾದರೆ ಅದನ್ನು 'ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಹಾರಿಕೆಯ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಯಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗೊತ್ತು ಬದರಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅದರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿವಸೇನೆಯು ಚಳುವಳಿ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಬಿಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕದಾಗಲಿ ಉಡಪಿ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ನತತವಾಗಿ ನಾಶಪಡಿಸತಕ್ಕುದಾಗಲೀ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡೂ ಕೂಡ ಈಗೊತ್ತು ಬಹಳ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಮನ ನೋಯುವ ವಿಚಾರ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ಈಗೊತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ತಕ್ಕುದಾದ ಎಲ್ಲ ಬಂದೋಬಸ್ತುಮಾಡಿದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯಾದರೆ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಾಗತಕ್ಕ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡತಕ್ಕುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಆಗಲೀ, ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಭೂಷಣವಾಗತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಕರ್ಫ್ಯೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಲಭೆ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಈವೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ನಾವು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾವು ನಮ್ಮ ತೀವ್ರವಾದ ಆತಂಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಏರಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಅಗತ್ಯ ಈವೊತ್ತು ಇದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದೀತು? ಈವೊತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ವೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜಡತೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಶಿವಸೇನೆಯಂಥ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರೊಂದಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರರಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತವಾಗುತ್ತವೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಬಾರದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅದರ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಂಥ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಯಲ್ಲ ಹೋಂ ಹೋರ್ಟ್ ಹೊಲಿಯೋ ಇದೆ, ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಅದು ನೋಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಧರವಸೆಯ ಮೇರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಜನಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

10-00 A.M.

ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ಮೈನೂರು ದೇಶದ ಜನರೇನು ಮುಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ—ಇವುಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಇದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಮುಂದೆ ಇಂಥಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳಮೇರೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿವಸೇನೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪೋಸಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಒಂದು ಮಾತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಯಾವರಾಜ ತಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಪೋಸಹೋದೆ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಲಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು, ಮುಂದೆ ಇಂಥಹ ಸೇನೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಸೇನೆಗಳು ಬೆಳೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈಗ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಡೆದಿರುವ ಕೊರೆ, ಘೋರಕೃತ್ಯ ಮುಂತಾದ್ದು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇದನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಬೇಕು, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು, ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರು ಕಂಡರೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತೋ ಏನೋ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದನಂತರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು, ತಕ್ಷಣ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ, ನೊಂದವರಿಗೆ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಜವಬ್ದಾರಿ, ಅದು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಕ್ಯೆನಾ ಪಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾರು ನೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವುದಲ್ಲದೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯೊರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗ ಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪಾರ್ಥನೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ನಡೆಸಿದಂಥ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ದುರದೃಷ್ಟದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಊರು ಕೊಳ್ಳೆಹೋದಮೇಲೆ ಊರುಬಾಗಲು ಹಾಕುವಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಎಂಬುದು, ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದ ಜಡತ್ವ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆ ಕರೆದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ, ಲಡಿತ್ ಸೇನೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಳುವಳಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಗರೀಕರು. ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ದಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಲ್ಲ ಡಿ.ಎಂ.ಕೆ. ಮುಂತಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದವು. ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದುವು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವಾಗ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಪಕ್ಷದವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅದರೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬುದೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೆ. ಅತ್ರೆಯವರ ಅಳಿಯಂದಿರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಾಳಠಕ್ರೆ ಎಂಬುವರು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರಲ್ಲದವರನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಿ ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ದಿವಂಗತ ವಲ್ಲಭಾಯ್ ಪಟೇಲ್‌ರವರು ಗುಜರಾತಿನ ಹಣವಿಂದ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಮುಂಬಯಿ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮುಂಬಯಿ ನಗರವನ್ನು ಬೃಹತ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರ ತಲೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು, ಪುನರ್ರಚನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ 16–18 ರಾಜ್ಯಗಳು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಂಗಡಿನಲ್ಪಟ್ಟವು. ಆಗ ಈಗಿನಂತೆ ಗರಾಟೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಯಾರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಎಂಗಡಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಒಟ್ಟು ಭಾರತವೆಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಇವತ್ತು ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವುದೇ ಮಹಾಪರಾಧ. ಶಿವಸೇನೆ ಏನಿದೆ—ಶಿವ ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ಆಗುತ್ತದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮದಾಸರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಶಿವಾಜಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ. ಶಿವಾಜಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಭಿನವ ಶಿವಾಜಿ ಚವಾಣರು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಆ ಭಾವನೆ—ನಾನು ಅಭಿನವ ಬಸವಣ್ಣ ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಲ್ಲೂ ಬರಬಾರದು. ಅದು ಗಂಡಾಂತರ ಕಾರಿ. ಯಾರೂ ಅಭಿನವ ಆಗುವುದೂ ಬೇಡ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರಲ್ಲಿ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೇಡುಗಾಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ತರೆತರೆಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಳಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ನಾವು ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ ದೊಡ್ಡಮೇಟಿಯವರೇ? (ನಗು); ಈ ರೀತಿ ಭಾವನೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರವರು ಒಪ್ಪುತಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರಕಿಂತ ನಾವೇ ದೊಡ್ಡವರು ನಮ್ಮ ಉಳಿವೇ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉಳಿವು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಅಹಂಭಾವ. ಕೇಡುಗಾಲದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇನ್ ಸ್ಟ್ರೀಂ ಎಂಬ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ದೆಹಲಿಯಿಂದ. ಅದು ಫೆಬ್ರುವರಿ 15ನೇ ತಾರೀಖಿನದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ನಾವು ಈ ಭಾಗದವರು ಶಿವಪ್ಪನವರಾಗಲಿ, ನಾನಾಗಲಿ, ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನಾಗಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದವರನ್ನಾಗಲಿ ಕಾಡಿಬೇಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಂಥಾದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಗರೇ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದು. ನಮ್ಮವರೇ ಅದು ಸರಿಯಂತ ಅಂದದ್ದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಸೂಚ್ಯಾಂಶದಲ್ಲಿ. ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಸರಗೂಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು, ಮಡಕಸಿರಾ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ, ತಾಳವಾಡಿ ಫಿರ್ಕಾ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಹೊಸೂರು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರವರು ಗೃಹ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಮಹಾಜನರವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾತ್ ಇವತ್ತು ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಓದಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಯಿತು. ನಿರ್ವಾಣಿಯಂತಹ ಭಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಂನಂಥ ಭಾಗ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ರೋಷವುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆ, ಗೌರವ, ಘನತೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದರಾವಣೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾನು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಚವಾಣರವರು ಮಹಜನ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿಗೆ ನಾನು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಬೆಳಗಾಂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಅವರು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಗೃಹಖಾತೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏನು, ಭಾರತವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಆಶೆ ಚವಾಣ್ ರವರಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಯಾರು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಆಯೋಗ ಕೊಟ್ಟಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಂತಹ ಹೊಣೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಅದು ಆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದು. ಮಹಾಜನ ಆಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದವರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯುತ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಲ್ಲ ಬಹಳ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ನಾವು ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದದ್ದು—ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಂತ ಆಂದರಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜ್ಯಾಲನಯ್ಯನವರು—ಆದರಂತೆ ಶ್ರೀಯುತ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀರಿನ ವಿವಾದವಾಗಲಿ, ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ ಆಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಲಿ—ಈಚೆಗೆ ಏನೋ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ—ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸೌಜನ್ಯ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಒಂದು ದೈನ್ಯತೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಥವಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಆಮೇರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂಬ ಭಯ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು 20 ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು. ಇದು ತಪ್ಪು. ಇದು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಾಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ವಿಷಾದದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಕಾರ್ಯಪಟುತ್ವ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 35 ಸಾವಿರ ಜನ ಬೇರೆಯವರ ಮುರಾಜಿಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವರ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ನೀರಿನಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯ ಬಾರದು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮರಾಠಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಕಬಳಿಸತಕ್ಕ ದುರಾಗ್ರಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಕು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ, ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿದರ್ಭ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈಯನ್ನು ಕಾಸ್ಮಾಪಾಲಿಟನ್ ನಗರ ಅಂತ ಒಂದು ಸಿಟಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಹಿರ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ, ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಂಬೈಯನ್ನು ಹಿರಿದು ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಚವಾಣರವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಏ ಪಿ ನಾಯಕ್‌ರವರ ಸರ್ಕಾರ ಗೌರವದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಮರಾಠಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ನಾನು ಲಂಬಾಣಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಇವತ್ತು ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಈ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಂಥ ಮನುಷ್ಯ, ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರದವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮವಲ್ಲ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕ್ರಮವಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದು ನಾಗರೀಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆ. ನಾನು ಟ್ರಿವ್ಯಾಂಡ್ರಂನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮುರಾಠಿಯವರು—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಎಂ. ಜೋಶಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ದುಷ್‌ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರವರು ಮುರಾಠಿಯವರು, ಅಲ್ಲಿ ಮೆನನ್‌ರವರು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಾಗ, ಅವರು ಕೇರಳದವರು ಅನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಮರಾಠಿ ಜನರ ಸಂಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯಿತು, ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್‌ರವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದು ಆಯಿತು, ಷೆಡ್ಡು ಹೊಡೆದದ್ದು ಆಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವ, ಮುಂಗೂರಿನವ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವ ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಡ್ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಾಗ ಈ ಸಂಚು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣ ಬಾರ್ಥ್ಯಾಕರ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಶಿವಸೇನೆ ವ್ಯಧ್ಯಿಗೊಂಡಿತು. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರದು ಸೋಲಾಯಿತು. ನಿಮಗೇನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷವನ್ನು ತುಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬೆಳಸೋಣವೆನ್ನುವ ದುರಭಿಮಾನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೂ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಅವರ ವಿನಾಶಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು ರಕ್ತಪಾತ ನಡೆದು ಅದು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಒಂದು ದೇಶವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಛಿದ್ರ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಒಡೆದು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವೇ ನಡೆದು ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋವಾಲಗೌಡ)

ರಕ್ತದ ಮಡುವು ಮುತ್ತಿ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಭವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವಾಣಿಜ್ಯೇತರಿಕ ಅಥವಾ ಮತೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಗೂಂಡಾಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಲ ನಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದವರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಬೇರೆಯವರ ಬೆಂಬಲವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಇಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಳಾಗುವುದು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕು. ಈಗ ಆ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲವರ್ನಾವೆಂದು ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಈಗ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಕೊಟೇಷನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ 52 ಹೆಣಗಳು ಬಿದ್ದುವು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

> "Shiva Sena has throughout had well wishers and supporters in the police force and among the State's officialdom apart from friends and allies in the political field The traditional goonda elements of greater Bombay who have close ties with certain political leaders found a new and respectable medium for their activities. They would be unrealistic to lose sight of these factors in assessing the growth and strength of Shiva Sena."

ಅಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇರಳದವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು, ಸೀಮೆಯೆಣ್ಣೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದು ಆಗಿದೆ. ಹಡಗಿನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೇರಳದವರು ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನವರು ಬೇಕು. ತೀರಾ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿರುವ 9 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲದ್ದು ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ವೇಶ್ಯೆಯರನ್ನು ಬಜಾಪುರದವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಜಾಪುರದ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ಜನ ಮಂಗಳೂರಿನವರು ಅಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 10 ಲಕ್ಷ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೋಟಲು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಗ್ನ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೀದಿ ಗುಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂಬೈ ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ಅವರು ಇವತ್ತು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಎರ್ಲಾ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಡ್ರೈವರ್ಸ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್‌ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಗಳು ಕೂಲಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೂಲಿಗಾರರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರರಾಗಿರತಕ್ಕ, ಮಿಲ್ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಚು. ಬಾಂಬ್ ಥ್ಯಾಕರೆಯವರ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಡಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸಂಚು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಇಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸೀ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

> "No doubt the extent of damage done and the sense of insecurity created in Greater Bombay will induce the authorities to take measures to restore normal law and order. The belated arrest of chief trouble makers may be taken as an indication that the authorities have at least waken up to the dimensions to which they have encouraged and assisted hooliganism to grow resulting in major threat to democratic way of life in the nation's foremost and most cosmopolitan city."

ಮತ್ತೊಂದು ಕೊಟೇಷನ್ ಅದು ಹೀಗಿದೆ :

"Reactionary and goonda elements are always available to be made use of for such purposes. By making use of them, the goondas, the Congress bosses like Sri S. K. Patil in many States have contributed to undermining the growth of democracy. They are as much responsible for the growth of communal and anti-national organisations and providing a sense of insecurity in many areas of the country as they are to the speedy rise of Shiva Sena into a major menace to orderly democratic life in Greater Bombay."

ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊಟೇಷನ್. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"It is the responsibility of all political parties (including the S.S.P.) which believe in parliamentary democracy as also intellectuals and others to extricate such youth from the tentacles of organisations like the Shiva Sena."

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೆ. ಅತ್ರೆಯವರ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಲಥಾಕರ್ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಇಂಟಿಲೆಕ್ಚುಯರ್ ಸಿಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಲೋಕಿಯಾ ಸೇನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀರ್‌ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರತಕ್ಕ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇನೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆ, ಇನ್ನೊಂದು ರಚನಾ ಸೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನ'ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ನೀರಾವರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಎರ್ಡಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಚನಾ ಸೇನೆ ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನಂಬಿಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗಂಡನು 10 ಆಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಂಗಸು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸೇನೆ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಭೂಸೇನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಸೇನೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ರಚನಾ ಸೇನೆಯೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಕ್ಷರ ಸೇನೆಯೂ ಆಗತ್ಯ. ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ 5—10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚೈನಾದೇಶದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ನ್ಯೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ; ಮತ್ತು ಜನರು ಇದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕಾಣುವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಗೆ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಕೊಡಿಸಿ, ಹತ್ತು ಜನರ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ. ಆದಿಲ್ಲದೆ ನೀವು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ ; ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಅಂಧಕರ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದು ಒಂದು ಕೊಟೇಶನ್ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

10-30 A.M.

"In the immediate future, the Centre has a big responsibility for ensuring that normal life in Bombay is not disrupted by organised goondaism. It must direct the State authorities to maintain law and order and if it is found that the State Government is unequal to it, there should be no hesitation to take over the administration of Greater Bombay so that the Union Government can assume direct responsibility for the lives of the millions living in the vast City. Sri Chavan cannot shirk his responsibility on this score."

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸದನದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಅಲ್ಲ ಏನು ನಷ್ಟಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ದಿಗ್‌ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಟೇಲು, ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸರವರು ಏನು ಇಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜುಪಡಿಸಿ, ರಾಜ್ಯದ ಪರವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಅವರ ಒಂದು ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾನು ತಮಿಳ್‌ನಾಡ್, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರದ ಜನತೆಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರಿಗೂ ಏನು ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೂ, ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥವರ ಒಂದು ಕೂದಲೂ ಕೂಡ ಕೊಂಕದಂತೆ ನಾನು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಜಪೇಯಿ ನಾಗರಾಜರ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ, ನರನಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸೌಜನ್ಯತೆಯನ್ನು, ದೈನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನಹಾಯ ಕತೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತ್ಯಾಕರೆಯವರ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹರಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಜನ ಮರಾಠಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ 60-61 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ತಮಿಳರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮಲಯಾಳಿ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಿರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಳಿ ಜನರನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಿದ್ದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಳಿಯವರನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಂಧಿಯವರು, ನಮ್ಮ ಪ್ಯೂನೂರಿನ ಎಂ. ಪಿ. ಗಳು ನಿನ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಆ ರೀತಿ ನಮಗೆ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ, ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಮಾಡೋಣ. ''ರಕ್ತ ಹರಿದರೂ, ಹರಿಯದಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಾಂತಿ ತರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು'' ಎಂದು ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನೀವು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಜನಸಂಘ, ನಾಕ್ಸಲೈಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ದಿವಸ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡೋಣ, ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾ ಭಾರತ ಯುದ್ಧವಾಗಲಿ; ರಕ್ತದ ಕೋಡಿ ಹರಿಯಲಿ, ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ. ಮುನಶ್ಯಾಮನರ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ಯುವುದು ಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡೋಣ. ಅದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರ ಹೆಣ್ಣುಬರಹವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ಜನಸಂಘವೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ನಾಕ್ಸಲೈಟ್ಸ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡೋಣ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸತ್ತ ಹೆಣದಂತೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ಗತಿ ಬಂದರೆ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡೋಣ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅಂಥ ನರಕದ ರಕ್ತಪಾತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ (ಕಿತ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಾನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಗಂಭೀರವಾದ ಗಂಡಾಂತರ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಹ ಸೇನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಮರಾಠಿ ಜನರ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ, ಸಹಾಯ ನೆರವು ನೀಡುವಂತಹ ಒಂದು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಮನೋವ್ಯತ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಏನೆಂದರೆ, ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸೇನೆ, ಮತ್ತು ಕಾಲ ಹೋದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇದು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂದು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಜನರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಬಂದ ಜನರು ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವಾಜಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೇನೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂಥ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ವೃತ್ತಿಯ ಸೇನೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪೋಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸೇನೆಯವರು ತಮಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಮುಂಚೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಶನ್ ವರದಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ನಂತರವೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಅದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಮಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿದರು. ಗಡಿ ಚಳುವಳಿಯು ನಲುವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಲಡ್‌ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಲಡ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಲ್ಲ. ಆಗ ಶಿವಸೇನೆಯ ನಾಯಕ ಬಾಳಠಾಕರೆ ಅವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾವಿನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಇತರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ನಮ್ಮರಾಜ್ಯದ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಒಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾವಿನ್ನು ಕೊಡಿಸುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು ಇದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಆಶ್ರಯದಿಂದ, ಶಿವಸೇನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು ಬಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳಗಾವಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂಬಯಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುಡಾರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಇವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರೇ ಆದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರೇ ಆದ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಈ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ, ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಯಾವ ನಾಯಕರಾಗಲಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲೀಸರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಗಂಭೀರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಎಂತಹ ಚಳುವಳಿಯನ್ನೇ ಆಗಲೀ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಡುತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರ ಬೆಂಬಲ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲಿಸಿನವರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮೈಸೂರಿನವರ ಅಂಗಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಬೆಂಕಿ ಇಡುವಾಗ ಇವರು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪೋಲೀಸಿನವರಾಗಲೀ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಆಶ್ರಯವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರ ಮನೆಗಳನ್ನು, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವ್ಹಾಣರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಬಲರಾದ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ)

ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಮುಂಬೈನಗರ ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಜನರು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಗುಜರಾತಿನಿಂದ ರಿಜರ್ವ್ ಪೋಲೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಅವತಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಶಿವಸೇನೆಯವರ ಅವತಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಬೈ ಪೋಲಿಸಿನವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಒಂದು ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈ ತರಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಚ್ಯುತಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರಾಗಲಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕೃತ್ಯ ಏನಿದೆ ಇದು ಉಗ್ರತರ ವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರು ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಉಪಟಳದಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಕನ್ನಡಿಗರು ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ವೀರತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದ್ದು. ಬೆಳಗಾವಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತಾಳಿದಂತಹ ನಿಲುಮೆ. ಎಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ, ಹೋರಾಟದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರ ಗೂಂಡಾಗಿರಿಯಿಂದ ನೊಂದಿರತಕ್ಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಎಲ್ಲರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದು ಬರೀ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಸ್ವತ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಮರಾಠಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ! ಅವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಇಪ್ಪತ್ತು ಖಾನಾಪುರದಲ್ಲಿ 1-25ಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಅಕ್ಕಿಗೆ 2-3 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅವರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮರಾಠಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯಾಗಲಿ ಗೋಪಾಲ ಸೇನೆಯಾಗಲಿ, ಭೀಮಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಹಿಬಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಈ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬೋಳಾ ರಘುರಾಮಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಕಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವತ್ತು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತಾರೀಖು 8-2-69 ರಿಂದ 12-2-69ರವರೆಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಮುಂಬೈನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಕನುಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಮುಂಬೈ ಈಗಿನ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹೊಸ್ಸೆ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು ಯಾರೆಂದರೆ ಶಿವಸೇನೆಗಳು. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಕೇವಲ ಭಾಷಾಂಧತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾ

ಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಸುಬು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೌಕರರಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ, ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಖಿಲಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್ ಅವರು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಮೊರಾರ್ಜಿದೇಸಾಯಿ ಅವರು ೧೯೬೮ ತಾರೀಖು ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೂರಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಆರಂಭವಾದ ಗರಾಜೆ ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆದು ಸುಮಾರು 52 ಜನರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು, ನೂರಾರು ಜನರು ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳು, ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದರು. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಈ ರೀತಿ ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣ್ ಅವರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇದೆ. ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಾಯಗಳು ಬೇರೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಗರಾಜೆ ನಡೆಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದ್ದುದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಚಳುವಳಿ, ಗರಾಜೆ ಮತ್ತು ಕೊರೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಗುಜರಾತಿನಿಂದ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸುವವರೆಗೆ, ಕರ್ಫ್ಯೂವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಗರಾಜೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನೆಡೆದ್ದಿತ್ತು. ಅಂಗಡಿಗಳು, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಲೂಟಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆಯವರೆಗೆ ಪೋಲೀಸರು ಆ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಾವುದೇ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಆಗಲೀ ಲಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಪಾಲನೆ ಆಗಲೀ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಗರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವತ್ತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಅಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸ್ವತ್ತುಗಳು, ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಖಾಸಗೀ ಜನರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ಹಾಳಾದವು. ಅಂಗಡಿಗಳ ಮತ್ತು ಹೋಟೆಲೆಗಳ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾದವು. ಕೆಲವು ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು, ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ಬೀದಿ ಪಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಭದ್ರತೆ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉದ್ಭವವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಹಾಜನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಆಯೋಗ ರಚನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕಮಿಟಿಯವರು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಈ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು. ಈ ಆಯೋಗದವರು ತಮ್ಮ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಹಳ ಸಮಯವಾದರು ಸಹ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಗರಾಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮರಾಜ್ಯದ ಪಾರ್ಲಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರಬೇಕು ಆ ರೀತಿ ಒತ್ತಡ ತರದಿದ್ದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ,

(ಶ್ರೀ ಬೋಳಾ ರಘುರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರ ನಷ್ಟದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಯಾರು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ಅಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಠರಾವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಈಗ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷಣದಿಂದ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಣದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು, ನಮ್ಮ ಜನರು ಮತ್ತು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-00 A.M.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ (ಭಾಲ್ಕಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಯಾವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಜವಾಬುದಾರರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ರಾಂಡ್ ಆರ್ಡರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ, ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಪಕ್ಷ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷ ಇಲ್ಲವೇ ಅಪೊಸಿಷನ್ ನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ತಪ್ಪು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಾಗಿದ್ದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಾಗ ತಪ್ಪು ಯಾರಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದಾಗ ಯಾವ ತತ್ವ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಜನತೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಯಾಗಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗರಾಚೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ ಆದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಹುತಿಯಾಗಲು ಇದರ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರೌಂಡು ಏನಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾವನಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡ ಮಾಡಿದಾಗ ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಾಂತ ಎಂದಾಯಿತು; ಇದೇಕೆ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನೇತಾ ಜನರು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ, ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ನೇತಾ ನಾಯಕರುಗಳು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾವಾರು

ಪ್ರಾಂತಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ರೇಕ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನಾಹುತಗಳು ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ನೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳು ರಚನೆಯಾದವು. ಹಾಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತವೂ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಭಾರತ ದೇಶದವರು ಎಂದು ನೋಡದೆ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೋಡಲು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಮಾಜದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದೆ ಇಂದು ನಡೆದಂತಹ ಭಯಂಕರ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಇಂದು ನಡೆದ ಅಹುತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ನಿತಿಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿ ಬೇಕು ಶಾಂತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ನುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೂ ನುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಅದು ಭಾರತದ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರಗಳವರು ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇರುವಷ್ಟು ಅಂತರ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದಂಶ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮರಾಠಿಯಾಡುವ ಜನರು ಇರುವ ಜಾಗವೆಲ್ಲಾ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವ ವಾದ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರದಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧ ಇರದೇ ಇದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗರಾತೆಗಳು ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪು ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಬರೀ ಕಾಗದ ಬರಿಯುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ರಿಮೈಂಡರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದಗಳು ಬರೆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆ ಇದೊಂದನ್ನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬರೀ ಗೂಂಡಾಗಿರಿಯಿಂದ ಜಾತೀಯತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷಾ ಜನತೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಉದ್ರೇಕ ಗೊಳಿಸಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಆಹುತಿಯಾಗಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು ಮತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಲೂಟಿ ಗಳನ್ನೂ ಅಮಾನುಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಕರ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಶಾಂತಿ ಎಂದು ಕೂತರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನ್ಯಾಯವೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಕೂಡ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನ ನಾಯಕರೂ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಂತರೂ ಪ್ರಮುಖರಾದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ಮುಳ್ಳಿ ನಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಭೀಕರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈವೊತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಆದಂತೆ ಭಾರತದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಜನತೆ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಲ್ಲ. ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಆ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಇವರ ವಾದದಿಂದಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಂತಹ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೆದರುವವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನುಮ್ಮನೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವೀಟ್‌ನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಭೀಮಣ್ಣ)

ಯಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮದ್ರಾಸು ರಾಜ್ಯದವರು ಅವರ ದೇಶವನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾವಿಯಾಗಿ ಎರ್ರಾ ಪ್ರಕ್ಷದವರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ತಮಿಳು ನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು, ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವ ಜನರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಹೆಸರು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಭಾವನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು 12 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಾಲ್ಕುಸಾರಿ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ. ಈಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತಗಳವರ ನೀತಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯದಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಿತ್ರರುಗಳಾವ ರೀತಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೇ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮಾತೇನೋ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪ್ಲಿಟ್ ಬರುವಂತೆ ಬೇಧ ಭಾವನೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಬಾರ್ಡರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗೊತ್ತು ನಡೆದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಗಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮರ್ಯಾದೆ ದಾಟಿ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಶಾಂತಿ ತಾಳ್ಮೆ ಮೀರಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್, ವಾಟರ್ ಬೋರ್ಡ್, ಗಡಿ ವಿವಾದ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ, ರಿಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬೇಡ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೆರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1953 ರಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಟಿ ಶ್ರೀರಾಮುಲು ಸತ್ತ ನಂತರ ರೈಲು, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಾಂಬೆ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಲಿ ಬಾರ್ ನಡೆದ ನಂತರ ಅವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಗೋವಾ ಬಗ್ಗೆ 10 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ರೈಲು ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸ್ಟೀರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಗೂಂಡಾತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಗೂಂಡಾತನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಸಹ ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಸೌಮ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಇದು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಜ್ವಾರಾಮುಖಿಯನ್ನು ಬಾವಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಸುಮ್ಮನೆ 12 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸತತವಾಗಿ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಜ್ವಾರಾಮುಖಿ ಎದ್ದನಂತರ ಬಾವಿಯ ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಲಕ್ಕೆ

ಹೋದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಈ ನಭೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪೂರ್ಣಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ರೇಕವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಸಾರ್ಟ್ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾರ್ಡರ್ ಕಮೀಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾಯಕರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಸತ್ಯ, ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಸತ್ಯ, ಅಧರ್ಮ, ಅನೀತಿ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಮೈನೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ ಅನತ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಕೂರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ದುರ್ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಭೆ 3 ಕೋಟಿ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲರ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ಈ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. B. SAYANAK (Belgaum).—Mr. Speaker Sir, I pay homage to the martyrs of Bombay who have succumbed to the firing. At the outset I condemned what had happened in Bombay. But I strongly support Mr. Thackeray and his activities in Bombay.

SOME HON. MEMBERS.—Shame, shame.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಸ್ಪಾಮಿ, ಇದು ತೀರ ನಣ್ಣತನ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯನದ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳೋಣ. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಏನು ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ್).—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್, ಸ್ಪಾಮಿ. ನಾನು ಇದನ್ನು ರೂಲ್ 59 ಪ್ರಕಾರ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಮೈನೂರು ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಜೀವಹಾನಿ ಹಾಗೂ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಈ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ನದಸ್ಯರು ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದು ನ್ಯಾಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅನ್ಪದವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

Sri K. H. SRINIVAS.—The hon. Member Sri Sayanak who was just now attempting to make a speech clearly stated that his intention is to support the activities of Shiva Sena and Mr. Thackeray. I do not know how the hon. Member could support the activities of Shiva Sena when that particular question is not before this House.

Mr. SPEAKER.—The point before this hon. House for discussion is the violent activities of Shiva Sena in Maharashtra in general and Bombay in particular Many hon. Members said that they were very much dissatisfied about it. The views of hon. Member Sri Sayanak appears to be that the Shiva Sena did not act in a wrong way and its

(MR. SPEAKER)

activities could not be condemned. Anyway, it is open to Sri Sayanak to say whatever he wants. Let us hear him. I request hon. Member Sri Sayanak to be rather very moderate in his language. Let us hear the opposite point of view also.

Sri B. B. SAYANAK.—Sir, why this Shiva Sena has come into existence in Bombay? The simple object of the Shiva Sena is that Maharashtrians should get 80 per cent of jobs or employment opportunities in Bombay and in Maharashtra State 80 per cent of Maharashtrians should get accommodation in Government quarters. These are the simple objects of Shiva Sena. Are these objects of Shiva Sena harmful to the nation?

Mr. SPEAKER.—Please explain who is a Maharashtrian?

Sri B. B. SAYANAK.—Maharashtrian is a person who resides in Maharashtra and who has respect for Maharashtra whether he speaks Marathi or any other language. Every person who resides in Maharashtra should be treated as a Maharashtrian.

Mr. SPEAKER.—If that is so, when a Mysorean stays there and conducts his business in Bombay for several years, why his property should be damaged?

Sri B. B. SAYANAK.—I will come to your point Sir. Sir, these are the only two objects of Shiva Sena and all the States in India have accepted these objects of Shiva Sena and even in Mysore State the Hon. Chief Minister has already stated that local persons should be taken in Government services and industrial services in the State. Even Maharshtra Government has accepted this object.

In the last general elections, Mr. V. K. Menon wanted to contest the election from Bombay on the Congress ticket. Mr. S. K. Patil refused the Congress ticket to Mr. Menon as in the opinion of Mr. S. K. Patil Mr. Menon was out and out a communist. Then Mr. Menon contested the election as an independent candidate with the help of Communist Party and the Congress Party ticket was given to Mr S. S. Earve. During the elections, the Congress Party took the support of Sri Balasaheb Thakare and this Shiva Sena.

Mr. SPEAKER.—The hon. Member may please come to the point.

Sri B. B. SAYANAK.—Sir, after the election of Mr. S. S. Barve the Congress Party congratulated the Shiva Sena. Immediately after the election, Mr. Barve died and in his place Tarabai Sapre who is the sister of Bave was given Congress ticket to contest from Bombay and Mr. Menon was again the Congress opponent in the election. At that time also Shiva Sena fully supported the Congress candidate and the Congress candidate got elected in the bye-election. All the Congress people patted Mr. Thakare and the activities of Shiva Sena then, and now they are against Mr. Thakare and Shiva Sena. It is not a surprise to me that the Kannada people are condemning Shiva Sena now.

Sir, even when the Mahajan Commission was appointed to solve Maharashtra-Mysore border dispute, the people in Mysore State and the minorities in border area had given evidence against Mr. Thakare and his Shiva Sena. I want to ask the Kannada people was it right on their part at that time to do so? The objection taken by the Kannada people to Shiva Sena at that time was only because they wanted to hustle the question of Mysore-Maharashtra border dispute. Mr. Thakare came to Belgaum on 1st November 1968 to address a public meeting there and requested the Central Government to solve the Mysore-Maharashtra border dispute before 26th January 1969. The Congress High Command and the Central Government headed by Smt. Indira Gandhi have never come out with any definite solution to this problem up to 26th January 1969. Have they guts to solve this problem which is pending for more than 12 years?

Then Sir, the Leader of the P.S.P. condemned the Shiva Sena, but the P.S.P. which is an All India party, also entered into a pact or agreement with the Shiva Sena during the last Municipal Corporation elections in Bombay. With the help of Shiva Sena, the P.S.P. got success in Bombay. Not only that Sir, there was also a public meeting on 2nd February 1969 in the Shivaji Park in Bombay where Mr. Sadanand Varde said in the public meeting that the P.S.P. in Bombay would support the Shiva Sena in respect of the border dispute.

11-30 A.M.

I want to ask Sri Gopala Gowda. The Leader of his SS Party in Bombay Mr. Bapu Sahib Kalate has supported the border issue taken up by Shiva Sena in Bombay. Why does he condemn Shiva Sena in Mysore State? All the national parties are divided on this border issue. They have no guts to solve the border problem issue amicably. Maharashtrian of any party in Bombay feels that Belgaum should be merged in Maharashtra and Kannada people in Mysore of any party feel that Belgaum should be retained in Mysore. The Jan Sangh has not taken a bold stand to solve the border issue. The President of the Congress Party is feeling in Bangalore that he wants a judicial enquiry. When there was a meeting on 13-14th of this month in Delhi of the Working Committee Meeting, why did he not suggest it at that meeting? Why he is making that suggestion here only? I am charging Sri Nijalingappa that he is expressing it in Mysore State and he wants to kindle the fire in Mysore State in respect of border issue. That is the charge against Sri Nijalingappa I am making.

MR. SPEAKER.—Is he afraid of Bal Thakerey?

SRI B. B. SAYANAK.—Yes. I have been repeatedly saying that it is the duty of the Central Government and the All India Congress Party to solve the Maharashtra-Mysore border issue once for all and take a firm decision. It is the Congress Party which is headed by Sri Nijalingappa and the Central Ministry which is headed by Indiraji

(SRI B. B. SAYANAK)

who have no guts to solve the border problem. That is why there is goondaism in Bombay. What had happened in Bombay is, the goondas have looted property and burnt the houses. It is the goondas who have looted properties and the looted properties are found in the huts which is a colony of southerners and not in the houses of Maharashtrians. That is my charge against the Southerners. Shiva Sena is not for looting. They have not done it. They only wanted to have this border problem solved amicably, as early as possible. Thank you, Sir.

You have given me full justice.

MR. SPEAKER.—Normally the time for such a discussion under rule 59 is 2½ hours. It is over. If it is the pleasure of the House, I have no objection to extend the time up to One of the Clock.

HON'BLE MEMBERS.—Yes, Sir.

MR. SPEAKER.—I will extend the time up to 1 P.M. we will sit up to One. The Chief Minister wants half an hour for reply. The discussion may proceed up to 12-30 P.M. There is hardly one hour. There is a big list of speakers given to me. It may not be possible to accommodate all. Therefore I am requesting all hon. Members to co-operate with the Chair by taking lesser time than ten minutes. It would be embarrassing for the Chair if they make requests for extra time.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಆದ ಅಪಾರ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಮನೆಯು ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಶಿವಸೇನೆಯ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಕೇವಲ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ರಚಿತವಾಗಿರಬೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸೇನೆಯು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಸೇನೆಯು ಈಗ ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿ ವಿವಾದದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗವು ನೇಮಕವಾದಾಗ ಅದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು, ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವರದಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾಜನ ಆಯೋಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲೇ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಭಾಗಗಳು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನಿರ್ಮಾನವನ್ನು ಅವರು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾಂಅನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಕೆದುಕೊಂಡೇ ತೀರುತ್ತೇವೆಂದು, ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಮುಂಚೆ ಮೈನರ್ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ

ವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಿಸಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಆದರೆ ಆ ಕಮಿಷನ್‌ವರದಿ ಹೊರಬಿದ್ದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತಯಾರಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಳಗಾಂ ದೊಯುವಂತಿಲ್ಲ ವಾದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ನೂತ್ಯಧಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಗಾಳಿಪಠವನ್ನು ಆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾವನೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ನಂದಾರವರು ಯಾವ ಕಾರಣ ಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧುಗಳು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮುಂದೆಬರುವಾಗ ನಡೆಸಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೋ ಅಂಥದ್ದೇ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹೇಯವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಶಿವಸೇನೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರಘಾತಕವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವು ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ನಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮತ್ತು ನಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ದೇಶ ಘಾತಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಾಪಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿದಂಥ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಅದಕಾರಣ ಮೈಸೂರು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಇದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅದರಿಂದ ರಾಭವಿಲ್ಲದಿದರೂ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನರಿತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪದೇಪದೇ ಈ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೆದಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮಗೆ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಾಭವಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯು ನಮ್ಮ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಖಾನಾಪೂರ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೋಲಾಪುರದ ಕೆಲವೊಂದುಭಾಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಯಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಪಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಹಾತ್ಯಾಗಿಗಳು ಅಗಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ತ್ಯಾಸು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾವು ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ, ಮೈಸೂರು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯುತ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೇವಲ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಾಗಾಗಿ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಗಡಿಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸದೆನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಯಾರದೂ ಬಿಡೆಗೆ ಒಳಗಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಈ ಗಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಮುಂಬಯಿಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂಬಯಿಲ್ಲದ್ದಂಥ ದಕ್ಷಿಣವರ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರಿನವರ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಕ್ರಮಕ್ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹೋದಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ನಾಟಕದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಕಳಕಳಿಯ ನ್ಯೂನ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ)

ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಯ ದುಗುಡವನ್ನು ಆಥೈರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದವರಿಗೆ ಒಂದುದಿಟ್ಟವಾದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆದ ಹಾನಿಯನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಆದಷ್ಟೂ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, nobody can afford to support the atrocities committed by the Siva Sena in Bombay unless there is crisis of confidence and concience. The reason for my saying so is because it is not only undermeoratic but also it is a fascist method adopted by the Siva Sena. While condemning Shiva Sena we have to look into the character of this Shiva Sena. It was born out of unholy alliance of professional politicians, particularly the party in power, in order to defeat the leftist and progressive elements in the country. That was the main motive. I must recall to the mind of the hon'ble Members in this connection that Sri S. K. Patil in order to defeat Sri V. K. Krishna Menon, a progressive minded man—somebody stated he is a Communist but he has neither joined Communist party nor do we consider him has a communist—in the last general election, supported this organization. Shiva Sena which is an illegitimate child born out of Congress and Swatantra. Of late I do not understand how the P. S. P. is joining hands with this Shiva Sena and trying to take advantage of Shiva Sena which is a big serpant and dragon. Sometime back we said about Chinese dragoon but this seems to be Maharashtra dragon. After all my education was in Marathi; in Bidar district whether we are Karnadigas or Maharashtrians, we are remaining like brothers and sisters and there is no hatred. But hatred alone is the foundation and corner stone of this Shiva Sena and Bal Thackerray was proud to proclaim in the streets of Bombay that for the protection of Maharashtra people a person like Hitler is required and he is such a Hitler. Such a dragoon is allowed to function in a democracy by those who profess to establish democracy in the country. There cannot be Hamlet without the Prince of the Denmark. The villain of the piece here is the Union Home Minister who believes in divide and rule policy, and playing an anti-social role, taking maximum advantage of creating and whipping up hatred in Maharashtra. This Shiva Sena has all his blessings and I charge the Home Minister is one of the fellow supporters of this Shiva Sena. Bal Thackerray had gone to Delhi and in consultation with the Home Minister did all this. I may say with full sense of responsibility that he is the person who has encouraged such demonish and devilish character of people as a result of which lives of innocent people were lost. They have lost very heavily. The Mysore people have succumbed to such pressures. Now the Congress Working Committee wants to discuss this issue. When the One Man Commission was appointed, Sri S. K. Patil rightly said that Sri Nijalingappa was sleeping over the matter. At the time the Commission

was appointed Sri Nijalingappa did not do what all he should have done. Therefore all these things are happening. The interest of the Congress party is uppermost, and it is most unfortunate that the people will have to make such agitation within the constitutional limits. When it was requested that this organisation be banned, Sri Chavan said that there is no specific thing like banning a party like Shiva Sena. This is the worst dragon which has come up with the influence of C. I. A., with the blessings of Congress bosses like Sri S. K. Patil. Practically during those days there was no Government in Bombay, when hotels were looted and people were killed, the I. G. P. wanted to make a compromise with Bal Thackerray whom the police knew was a gangster. According to me the Shiva Sena is only an association of gangsters and gangsters alone can do these things. Shiva, according to mythology is God and Sena means those who guard the borders. But, the motive and character of Shiva Sena is only to whip up communal movement in the State to see more and more harm is done. Such being the case I emphatically say that the Central Government and Maharashtra Government are responsible for this and I demand that the Union Government should dismiss the Maharashtra Government and remove Sri Chavan. He does not deserve to be our Minister at the Centre

Unless Shiva Sena organisation is banned, there is no possibility of restoring law and order. There are several such Fascist organisations in our country. In Mysore also, we are not lacking in such organisations. Such organisations are active in the name of narrow parochialism and language and several other things. There is an organisation similar to Shiva Sena in Assam. A fortnight back there was a big agitation in Andhra and there was a regular fight between the people of Andhra and Telangana, between two brothers, talking a single language. Here in Mysore, on the floor of this very House we have heard the slogan of two Mysores—South Mysore and North Mysore in order to split the present State into two States. So we will have to fight this fascist mentality on the basis of language and politics. Unless we give a political fight, there is no solution to this problem. That mentality should be curbed and we have to emerge ourselves as a socialist force. We must unite all the forces which believe in socialism. Shiv Sena was a tool to crush the Communist Party in Bombay and we defended our Party against its onslaughts. Our party Office was smashed. It was not the Congress Office that was smashed in Bombay. Mr. Chavan who was responsible for the birth of Shiv Sena, is now using the word Fascist while characterising the Shiv Sena organisation ; it was sheer hypocrisy. We refuse to believe him ; we refuse to swallow Chavan's words. Mr. Chavan has made such a statement at the eleventh hour in order to save his skin. We throw a challenge to the Central Government that we are not going to allow them to take away the interests of Mysoreans. We urge that the Mahajan Commission Award should be taken as a total award. If there is to be any change in it, we are not going to surrender to it. I ask the present Chief Minister to throw a challenge to the Central Government. I tell him : Please do not return

(SRI V. N. PATIL)

to Bangalore to sit as Chief Minister; give your resignation first from there itself and say that we, Mysoreans are not going to succumb to pressures. All that is happening at Delhi is only a conspiracy to help Maharashtra and Shiv Sena is the tool of the Maharashtrians. The Maharashtrians want to secure Belgaum anyhow for Maharashtra. Shiv Sena is their lever; it is a fresh method to take away the rights of Mysoreans.

As regards the atrocities committed by Shiv Sena, several of my friends have condemned them and I will not go into them for want of time. In order to curb tendencies of Shiv Sena lest it may affect Mysoreans, no such parochial organisations and cheap slogan-mongering should be allowed hereafter; they should be nipped in the bud. This House must give a clear guidance to tackle such tendencies and forces. Lately several organisations are sprining up on the basis of language and parochialism. All these as well as communal approaches should be curbed, When such pe nicious forces are raising their head, Government must consider whether it deserves to be here. To be frank, we have lost faith in this Government. It is the spokesmen of this Government who have time and again surrendered to the whims and fancies of Maharashtra and the Union Government and betrayed the people of Mysore.

One word about compensation. We are receiving Tibetan refugees; we are receiving refugees from Ceylon and Burma and giving them all help. Then why not we show generous attitude to our own brothers? I appeal to the Government of Mysore to exhib t an open and generous mind towards our own unfortunate brethren of Mysore and get them maximum compensation. We must secure the maximum justice from the Maharashtra Government to the Kannadigas. I conclude by thanking the Chair.

MR. SPEAKER —As the time available at my disposal is short, I shall be giving only five minutes to each Member hereafter. I can accommodate hon'ble Members only to that extent. Let each Member confine himself to that time limit so that I may accommodate all the members who have expressed their desire to participate in this debate.

† SRI S. R. BOMMAI (Kundagol) —Mr. Speaker Sir, I condemn the atrocities commited by Shiv Sena people at Bombay. It is unfortunate that we, Indians, have forgotten the lessons of history in a very short time, that is, within 20 years after Independence. We were slaves for thousands of years because of language differences, religion and caste, which contributed to the disunity of the nation. Because of these divisive forces, at the time of the reorganisation of States, number of leaders expressed their fear about the formation of States on linguistic basis and stated that formation of States based on language,

caste, etc., should not be encouraged. I think their fears have come true. Because of these narrow parochial tendencies throughout the country for the last 15 years, we are seeing riots, looting and dacoity and law and order has failed in many States, in a number of Cities. If we have the interest of the nation at heart, if we have to survive as a nation, if we have to preserve our freedom obtained after thousands of years of subjection under the great leadership of Mahatma Gandhi, it is for us to reconsider whether we will have to go back on our decision of multi-lingual States. It is time that we re-consider our decision.

The basic activity or the ideology of Shiv Sena is based on hatred and jealousy. Its activity has particularly got an economic background and it can be predominently seen in Bombay City. The outsiders who have gone to Bombay City have built the City and contributed to the wealth of the City. They are in a better economic position. The Maharashtrians who are not given a proper treatment in industry, trade or commerce are jealous of other people. That has led to the activities of Shiv Sena. That is the basis of the Shiv Sena ideal.

If we have to avoid all these tendencies, we will have to solve the economic problem of the whole country. It is our economic ills that are responsible for all these unhappy tendencies throughout the country. If everybody is given a proper job and provided with proper employment then there will be no question of any caste or creed or activity based on provincialism.

Therefore, it is high time that all Indian national parties come together over a round-table and take firm decisions. They have to advise their State Branches or State organisations to condemn such activities. Not only that. They should not associate themselves with such activities or associations indulging in parochialism. At the time of elections, alliances are made with such organisations having narrow objectives by political parties to get into power and after getting into power, those parochial organisations exercise their influence on the political party which sought their help. No political party should enlist the help of such groups to keep the balance of power nor associate with them. Once we recognise them or associate with them or take help from them, it will be difficult to condemn them. Therefore opportunistic alliances should not be made by any political party with communal or provincial organisations.

12-00 NOON.

It is high time that all the political parties met together and declared that they would not associate with such activities. So far as the loss that has been caused to Kannada people and other people in Bombay State is concerned, this Government and all the political parties should come forward to collect funds and compensate our brothren who have suffered there. With these few words, I thank you, Sir.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಿಂಗಳ ತಾರೀಕು 8 ರಿಂದ 12 ರ ತನಕ ಅವಿರತವಾಗಿ, 5 ದಿವಸದವರೆಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಸೇನೆ ಗೂಂಡಾ ನಕ ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಜೀವಂತ ನುಟ್ಟು ಹಾಕತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು ವಿಷಯ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತಹ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಇದು 5 ನೇ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಇಂಥದ್ದೇ ಅದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲಿನವರ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ, ಎಂದರೆ, ಇದು ಭಾರತದ ಭಸ್ಮಾಸುರನೆಂದು ಕರೆದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಶಿವನ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯೂ ಕೂಡ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್‌ರವರ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕೂಸು ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ಈಗಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬಾಯಿಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್‌ರವರ ವರಪ್ರಸಾದ ಸಿಕ್ಕಿ, ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಬ್ರಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರನ ಉರಿಯ ಹನ್ನೆವು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರ ಅದರಲ್ಲೂ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಿನವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಯಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆಯವರು 1966 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದರು. ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ವಿಶೇಷತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ನಾಟಕ ಏನಿದೆ, ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ತೆಗಳುವ, ಅವರಲ್ಲೂ ಈ ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲಿನವರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಒಂದು ನೀಚ ತರಗತಿಯ ನಾಟಕವನ್ನು ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್‌ರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಶಿವ ಸೇನೆಯೆಂಬ ಭೂತವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ, ಉಡುಪಿ ಹೋಟೇಲಾದ ನಟರಾಜ ಎಂಬ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಅಲ್ಲಿ ಫರ್ನಿಚರ್ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದು 1966 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ. ಆಗ ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆಗಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ, ಚವಾನರಿಗೆ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೆವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ತರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ಸಾರಿ, 1968 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಸಾಧಾರಣ 7 ಹೋಟೇಲುಗಳನ್ನು ಹುಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಾ, ದಾದರ್ ಮತ್ತು ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉಡುಪಿ ಹೋಟಲಿನವರಿಗೆ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ 5ನೇ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 9ನೇ ತಾರೀಕಿನ ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆಯ 500 ಜನ ಗೂಂಡಾಗಳು ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕ್, ಬಿ. ಬಿ. ದಾದರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಭೋಜಶೆಟ್ಟರ ಹೋಟೆಲ್ "ಎನಾವ" ವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಿರುವ ಪೋಲೀಸರು ಹುಡುಕಿದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿನನಿತ್ಯ ಶಿವಾಜಿ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಬಿ. ಬಿ. ದಾದರ್ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 75 ರಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಪೋಲೀಸರು, ಆ ದಿವಸ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬನೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. 500 ಜನ ಟಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೋಟಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿಕೊಟ್ಟು ನಾಶ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪೋನ್ ಮಾಡಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಾದ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕರಿಗೆ ದೂರಿತ್ತರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿವಸ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ 76 ಹೋಟೇಲುಗಳಿಗೆ 104 ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಹೋಟೇಲಿನ ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅಷ್ಟರ ತನಕ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಅದು ಸತ್ತಿದೆಯೇ ಬದುಕಿದೆಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇದು ಪೂರ್ವಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ಎ. ಪಿ. ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶಿವಸೇನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಬಾಳ್ ತ್ಯಾಕರೆಯವರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲಿ 73 ಹೋಟಲುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಆಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಅಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಫರ್ನಿಚರ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ರಾಕ್ಷಸರು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲಿನವರ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ 4—5 ಮನೆಗಳ ಹೆಂಗಸರ ಒಡವೆ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನದ ವಿಷಯ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ 1961 ನೇ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 41 ಲಕ್ಷ 52 ಸಾವಿರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ 17 ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು 3 ಲಕ್ಷ 86 ಸಾವಿರ, ಗುಜರಾತಿಗಳು 7 ಲಕ್ಷ 93 ಸಾವಿರ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಇತರ 25 ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಜನರು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಯವರ ಸಂಖ್ಯೆ $\frac{1}{3}$ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ವ ಭಾಷೆಯವರನ್ನು ಸರ್ವ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮುಂಬೈ ನಗರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವ್ಹಾಣ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಗೃಹ ಖಾತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪೋರ್ಟ್‌ಪೋಲಿಯೋವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ವೈನಿಕ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮುಂಬೈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಕಾರ್ಪೊರೇಟರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಅವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸುವುದಾದರೆ, ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ವಿಷಯುವನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯದಿದ್ದರೆ ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಸದಸ್ಯರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಿವಸೇನೆಯವರ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಅಪಾರವಾಗಿ ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ. ಪಿ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ವೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಲು ಏನೊಂದು ಕ್ರಮವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬಾರದು. ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನತದೃಷ್ಟ ಜನಗಳು ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೊಂದಿವ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮುಂಬೈಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಈ ಹಾನಿಯಿಂದ 100ಕ್ಕೆ 97 ಜನರಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೊಯ್ನಾ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ)

ಭೂಕಂಪದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚ್‌ಆಡಿ ನಾವು ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮುಖ್ಯಾಪಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್‌ಅನ್ನು ಮುಂಬೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಹಾನಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಂಥ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನತೆ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I am receiving chits from hon. Members desirous of participating in the debate. Under Rule 61 of the Rules of Procedure, the members who have given notice may make a short statement and the Minister shall reply shortly, and any member who has previously intimated to the Speaker may be permitted to take part in the discussion, but not nothers. I am sorry, if I were to disappoint them. I request hon. Member Sri Vatal Nagaraj to speak and try to be very brief and sweet.

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR (Jewargi).—May I know whether the hon. Members who have praticipated in this debate are out of those who had given previous intimation ?

Mr. SPEAKER.—Yes, they are out of those who had given me previous intimation.

Sri K. H. PATIL (Hubli).—Sir, hon. Members are expressing their views on an important matter. Why don't you extend the time ?

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR,—Sir, when this House has been particularly convened in the morning to sit and discuss this motion, it was expected that most of the members may participate in the discussion. It was not known whether the members who had given intimation are only allowed. It is a very serious matter. Therefore, I request the Chair to kindly extend the time and give opportunity to others also, because we want to make it clear whether it is a communal organisation or communal forces are behind it. There are so many things to be expressed.

Mr. SPEAKER.—The rule is very clear that any member who has intimated the Speaker may take part in the Debate!

Sri B. BHASKARA SHETTY.—There are number of members who are anxious to participate. I request the Chair to extend the time. We can take up the budget discussion tomorrow.

Mr. SPEAKER.—Where is the time ?

Sri SHARANAGOWDA INAMDAR.—Please extend the time.

Mr. SPEAKER.—The hon. Member may discuss the matter with his Leader instead of raising it on the floor of the House Sri Vatal Nagaraj may please begin his speech.

†ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಿಕ್ಕಹೇಡೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಘಾತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸನ್ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವವರು ಯಾರುಇಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಎಂದು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈವೊತ್ತು ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಯಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರೇ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಆಯೋಗ ರಚನೆಯಾಗಲಿ, ಬೆಳಗಾಂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರೆಗೂ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ರಕ್ತಪಾತವಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಬೆಳಗಾಂನ ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಿವಸೇನೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಜನರಿಗೂ ಸಹ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಳುವಳಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಾಯಕರುಗಳು ಮತ್ತು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಸಹ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದವರು. ಅವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಈ ಆಯೋಗದ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಂತಿಮ, ಇದನ್ನು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈವೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಬೆಳಗಾಂ ತಮಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕರು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಏನು ? ನಿಮ್ಮದು ತೋಳ ಕುರಿಮರಿಯ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿಗಳಾದ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಂತೆ ಮೈಸೂರಿನವರು ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ತೋಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೋಳ ಮತ್ತು ಕುರಿ ಮರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ನಾವುಗಳು ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರೋಣ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಕುರಿಮರಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ತೋಳ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಆಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿತಂತೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೂ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡದಿರುವುದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹರಿಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಕೈ ಮತ್ತು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಜನರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಯಾವ ಏವಾದದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ರೋಷವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಇಡೀ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ದಕ್ಷತೆ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಕೇವಲ

(ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್)

ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ರೀತಿ ಇವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅರ್ಜುನ ಬೃಹನ್ನಳೆಯ ವೇಷ ಹಾಕಿದಂತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ. ಪಾಂಡವರು ಮತ್ತು ಕೌರವರು ಪಗಡೆಯಾಡಿ, ಪಾಂಡವರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸೋತಮೇಲೆ, ಕೌರವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದುಶ್ಯಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಪಾಂಡವರು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಈ ಮುಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಯಾದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಮುಖಾರಾಪ್ಪನವರು ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರೇ, ತಮಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ತಾವು ಭೀಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ ಸರ್, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನೇರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರೇ ಎಂದು ಸಂಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸರಿಯೇ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸಂಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ದ್ರೌಪದಿಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಎಳೆಯುವಾಗ ಭೀಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತೆ, ಏನೆಂದರೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತವನ್ನು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಬಾಚಣಿಕೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚುತ್ತೇನೆ ಎಂದು, ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡುವ ಶಕ್ತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಹೊಸಹೇಟೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ನದಿ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ; ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀವು ಗಂಡಸರೂ ಅಲ್ಲ, ಹೆಂಗಸರೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಗಂಡಸರೂ ಅಲ್ಲ, ಹೆಂಗಸರೂ ಅಲ್ಲ, ಎರಡು ಅಲ್ಲದ ಒಂದು ತರಹ ಇದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಗಂಡಸರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿ. ಶಿವಸೇನೆ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರದೇಶ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಅಫೀಜ್‌ಖಾನ್ ಅವರು ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ, ಬೆಳಗಾಂನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವವರಿಗೂ, ಕೇಂದ್ರದ ನಟವರುಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಯನಕ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬಾಳ ಠಾಕ್ರೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ. :

"ಗಡಿ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಹಾದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಬಾಳ ಠಾಕರೆ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಧಮನ ಮಾಡುವ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಪೋಲೀಸರ ಹತ್ಯೋಟಿ ವೀರೇ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕರೆನಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಫೆಬ್ರುವರಿ 2ರಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಫೀಜ ಅವರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ

ನಂಬುಗೆ ಉಳ್ಳವರು ಠಾಕ್ರೆಯವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಬಲಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರೋಣ''

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

12-30 P. M.

ಇವೆಲ್ಲ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್ ರವರೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆದರಲ್ಲೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಖಂಡಿತ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರ ಕಡೆಗೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಂದ ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಾಜನ್‌ರವರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡತುಂಡವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಾಗಿ ಅವರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಅವರಿಂದ ಖಂಡಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೈ ಬಿ. ಚವಾಣರವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸಚಿವರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಾಜನ್‌ರ ಐತೀರ್ಪನ್ನು ಅವರು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸಭೆ ಕರೆದು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಇಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣರವರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈಮಿನಿಸ್ಟರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಇಂತಹ ಆಂದೋಲನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಮಹಾಜನ್ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿ. ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು 8-9 ರಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಬೇಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಆರಂಭಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಂತಹ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿನ ಜನತೆಯ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಜನತೆಯ ಸಮೂಹವನ್ನು ವಿಧಾನ ಸೌಧದೊಳಗೂ ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದೀತು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇದನ್ನು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರೇ ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ 50 ಜನರನ್ನು ಕರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮೈಸೂರು ಜನತೆಯೆಲ್ಲರೂ ಶಹಬಾಸುಗಿರಿ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನತೆ ನಿಮ್ಮ ಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯೂ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬುದಾರಿ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗೆರಾಜ್)

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬುದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನೂಕ್ಸಾನಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ನೂಕ್ಸ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

†Smt. WINNIFRED F. FERNANDES (Coondapur).—Hon. Deputy Speaker Sir, with great regret I wish to say a few words about Shiv Sena. What is Shiva Sena? Is it named after Shiva or is it named after Shivaji? But I can say it is not either of the two. It is a saithan Sena and this means a sena of devils. This sena should go and it should not remain in existence on earth. Frankly speaking, I can say that shocking atrocities which this Sena has committed on Kannadigas is very very regretful. I can say it is pre-planned and well organised and I can say somebody is playing behind the screen. I can hold the Home Minister Mr. Chavan and the Chief Minister of Maharastra Mr. Naik, responsible for all these activities. Most of the Hotels, Houses and shops of Kannadigas have been shattered to ruins. What harm these Mysoreans have done to these Maharastrians? In a democratic country any man can live anywhere to eke out his livelihood,—let him be a Mysorean, Maharastrian, Keralite or anybody. He has got full freedom to live anywhere in this country. Nobody can say that only Maharastrians should live in Maharastra and not others. No human being can tolerate the atrocities committed by these people in Maharastra. I urge the Centre and also the Chief Minister of Mysore who is responsible to safeguard the interests of the Kannadigas wherever they are, to see that the loss incurred by the Kannadigas is made good and let the Chief Minister have a Committee set up, to investigate the actual damages done to Kannadigas, mostly the people from South Kanara who have done no harm to Maharastrians and let them give compensation to the victims of these atrocities and allow the Kannadigas to live peacefully.

I want to disclose in this connection that another Sena by name Bant Sena or Setty Sena is coming up in Coondapur. An incident took place on 10th of last month when the people of the minority Communities were attacked and wounded by this Sena. Of course the people who were wounded were admitted to the Hospital. The police authorities and also the Deputy Commissioner did not take any action. I am very sorry to say that even though I gave a list of those culprits they did not care to arrest them. Of course when we speak of Shiva Sena in Maharastra, I am very sorry to say, that even in our own State there is what is called the Bant Sena or the Shetty Sena which is springing up at Coondapur. I would like to ask the hon. Chief Minister to destroy this Sena first.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶೆಟ್ಟಿ ಸೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೂ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶೆಟ್ಟಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

Smt. WINNIFRED F. FERNANDES.—I do not blame all the Shetty people. But the Shetty people of Coondapur have taken law into their hands. The Students organisation in Bant hostel have taken the lead. I request the hon. Chief Minister that these activities taking place in Coondapur, should be nipped in the bud before they mature. With these words I conclude and thank the Chair.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ (ಮಂಗಳೂರು-2).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಮರಾಠಿ ರುದ್ರಹೋಮ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ರುದ್ರಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 97 ರಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಅವರ ಮನೆಗಳ ಮೇರೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿರುವುದು, ಹೆಂಗಸರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುವುದು, ಫರ್ನಿಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವುದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ: ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಶಿವಸೇನ ಹಿಟ್ಲರಿನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಅದು ಕೊನೆಗೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಲರನು ಏಕೈಕ ವೀರ ಎಂದು ಇದ್ದರೂ, ಅವನು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಏನಾಯಿತು? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ದಲ್ಲೇ ಪೊಟಕು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ ಬರುವುದು ಖಂಡಿತ. ನಾವು ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ನೋಡಿದರೆ ರಾವಣನ ನಾಶ, ಭಸ್ಮಾಸುರನವಧೆ, ಕೀಚಕಧ್ವಂಸ, ಭಸ್ಮಾಸುರ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ನಾಶವಾದ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಪೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವಂತ ಒಂದು ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚನ ಕಾರಿಯಾದ ಕೃತ್ಯ ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈಪೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರ ಹೋಟೆಲುಗಳನ್ನು ಲೂಟ ಮಾಡಿರುವುದು, ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಫರ್ನೀಚರು ಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವುದು, ಉಡುಪಿಯವರ ವಸತಿಗೃಹಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿರುವುದು. ಪಡಪೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳುಗಳು ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿ ತಾಯಿ ಯಾರು, ತಂದೆ ಯಾರು, ಅಕ್ಕ ಯಾರು, ತಂಗಿ ಯಾರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಥೋರಣಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಸುಮ ಹೃದಯಉಳ್ಳಂಥವರು, ಕೋಮಲ ಉಳ್ಳಂಥ ಜನರು. ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನ್ ಇದ್ದ ದೇಶ. ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದಂಥ ಏಕೈಕ ವೀರ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನ್. ಹಾಗೆ ಬಸವೇಶ್ವರರೂ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮುಂತಾದ ಸಮರವೀರರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಪೊತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮನಸ್ಸೂ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರಿಗೆ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ನೀವು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ ಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣರವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಮಹಾಜನ ಸಮಿತಿಯ ತೀರ್ಪನ್ನೂ, ಶಿವಸೇನೆಯು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲಾಲ್‌ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ನಂದಾರವರು, ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರವರು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ಘಟನೆ ನಡೆದಾಗ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಇತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ)

ಆದುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಮಾರ್ಚ್ 6-7ನೇ ತಾರೀಖು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ನಡೆಯುವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಶಿವಸೇನೆಯು ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಪೊತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ 97 ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ದಾಂಧಲೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಟೇಲು ಉದ್ಯಮ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ನಗರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಶಿವಸೇನೆಯು ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮವರೇನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮವರೇಕರು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ನಷ್ಟಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯಾದವನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ರಕ್ಷಣೆ, ಪ್ರೀತಿ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಗತಿಯೇನಾಗುವುದೋ ಅದೇರೀತಿ ನಮ್ಮವರ ಸ್ಥಿತಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸುವಂತೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಿರುವ ವರನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಖಿಲಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1-00 P.M.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈಗ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಭಯಾನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ರೂರತನದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಗಡಿಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊಡಿಸಬೇಕು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿವಸೇನೆ ಚವಾಣರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಚವಾಣರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಿಂದ ಚವಾಣರನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಜನರೇನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೆ ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ

ಮನೆಗಳೂ ಲೂಟಿಯಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಾನಹಾನಿಯಾಗಿದೆ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ತರಿಸಿದ್ದರೆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಯಕ್ ಸರಕಾರವಾಗಲಿ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೆಂಟೇನ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸರಕಾರ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು, ಅದಿರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜಲಿಯನವಾಲಾಬಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ನಿರಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು, ಅನೇಕರ ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕೃತ್ಯ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಘೋರವಾದುದು. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೂಡ ಇಂಥ ಅಮಾನುಷ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೀನವಾದ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಎನಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಕೂಡ ತಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ಬೊಂಬಾಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಾವಾಬ್ದಾರರು ನಾಯಕ್ ಸರಕಾರದವರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪತ್ರ ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿವ್ವಾರೆ ಎಂದು ನೊಂದ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ಭಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದಿಕ್ಕು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಗೋಪಾಲಗೌಡರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅಲ್ಲೇನು ಕೃತ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ತಕ್ಷಣ ಈ ಸದನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೊಂಬಾಯಲ್ಲೇನು ಕೃತ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಲಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಜನರು ಹೆದರಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕೂಡ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಿವಸೇನೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆರ್ಮ್ಡ್ ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾನಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಚೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದುದೇ ಹಾನಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೇನೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಭಾರತೀಯರಾವ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವ 54 ಕೋಟಿ ಜನ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಷ, ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ, ಕೋಮು ಇವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಭಾವಿಸದೆ ಭಾರತದೇಶದವರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಆಗಿರುವ ನಷ್ಟ ಸುಮಾರು 15-16 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ರತ್ನಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ (ಮೂಡಬಿದ್ರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮದೇಶಕ್ಕೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಯಿಂದ, ರಾಜ್ಯದ ಆಸೆಯಿಂದ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಪುನರಪಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಪೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಸಮಾಚಾರವಿರಲಿ, ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸುಭಿಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನವರು, ಇತರ ಭಾಗಗಳವರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದವರು, ಕೊಡಗರು ಎನ್ನುವ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಬಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋದರೆ ಬಂಟರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಜೈನರು, ಈ ತರಹ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿದ್ದು ಗಲಭೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಜಾತೀಯ ಗಲಭೆ ಎದ್ದಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದೂ ಅಧಿಕಾರ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸಹಿತ ಜಾತೀಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎ. ಪೈ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದರು. ಆ ರೀತಿಯು ಪೈಷಮ್ಯವನ್ನು, ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಶಿವಸೇನೆ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀ ಜಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ಅವರನ್ನು, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣ್ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿ. ಪಿ. ನಾಯಕ್ ಅವರು ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡಾಂತರ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಕ್ರಿಸ್ಟಿನ್ ಕೀಲರ್ ನಲುವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಶಿವಸೇನೆಯ ಪುಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತರಾವು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಚವಾಣರು ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಕ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಗಲಭೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡಾಂತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬಹುದು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಶಿವಸೇನೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜನತೆ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಾರದು, ಯಾವರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ನಡೆಸಬಾರದು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆ ಪುಂಡಾಟ ಮಾಡಿದೆ. ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ದೋಷವಾಗಿದೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕಲಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರೇ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ನೌಕರರನ್ನು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಪುನರ್ಘಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಇರಲಿ, ಕನ್ನಡ ಇರಲಿ, ತಮಿಳು ಇರಲಿ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶ ದಾದ್ಯಂತ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ಘಟನೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಬೇಡ. ಬರೀ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗವರ್ನರ್ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಒಂದೇ

ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲಿಗೆ ದೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸೀರಿಯಸ್ ಆದ ವಿಚಾರ. ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೇ ಗಂಡಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ (ಮಂಗಳೂರು–1).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳರ್ತಾಗಲಿ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿಯಾಗಲೀ, ವಕೀಲರಾಗಿ ಆಗಲೀ, ಅಥವಾ ವ್ಯಾಪಾರನ್ಥರಾಗಿ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ಆಗಲೀ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ತುಂಬ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ 3,60,000 ಜನ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆ ಸೇವಕರಾಗಿ 16 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂನುಗಾರರೂ ಸಹ 8 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲೀಕರಿದ್ದಾರೆ, ಉದ್ಯಮಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟರ ತನಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಯಾವದೊಂದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿತ್ತೋ ಅದು ಈವೊತ್ತು ಭಯಾನಕವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಜನತೆ ಈವೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆಯು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಜನತೆಯ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಉಂಟು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗೋವಾ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನವರಿಂದ ಅದು ಆಗಲಲ್ಲ ಎಂದು ತನ್ನ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಗೋವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಗೋವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಈವೊತ್ತು ಕೂಡ ಗಡಿ ವಿವಾದ ಎಂದು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದವರನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಶಿವಸೇನೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಹಾಜನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಚವಾಣ್‌ರವರು ದೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಾಜನ ವರದಿಯನ್ನು ಕಾಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಪವಾದ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚವಾಣ್‌ರವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಎರ್ನಾಕದನ್ಯರು ಕೂಡ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಖಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶಿವಸೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಸೆಂಟ್ರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರೇ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. 1966ನೇ ಇಸವಿ ನಂತರ 1967ನೇ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುನ್ನ ಇದರ ಹುಟ್ಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಿಂದಲೇ ಆಯಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬಂದರು. ಆಗ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾದಂತಹ ಕೆಲವು ಜನರನ್ನು ಸೋಲಿಸುವುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ನಿಂದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್)

ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವಾಗಿ ಬಲಿಯಾದಂತಹ ಜನ ಎಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉಪಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾರು ನೆಲೆಸಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುರು, ಚವಾಣ್‌ರವರಾಗಲಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಾಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗಲೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಚವಾಣ್‌ರವರನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರ ಒಂದು ಫಲವನ್ನು ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದರ ಹಾವಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರೆ, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ 19ನೇ ಆರ್ಟಿಕರ್ (ಇ) ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ಕೂಡ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಹಾಗೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆ, ಅಂತಹ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಎಂಪಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ದಮನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಕಡೆಗಸಿದ್ದಾರೆ, ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ನಾವು ಏಕೆ ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ನುಚ್ಚುಹಾಕತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವನ್ನು ನುಡಿಯೇಕು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಣೆಯಾರು! ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ವೈ. ಬಿ. ಚವಾಣ್‌ರವರು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆದಾಗ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಲಿಮೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಚವಾಣ್‌ರವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ದ್ವಂದ್ವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಒಂದು, ಮೇರೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜನಕ್ಕೆ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಶಿವಸೇನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಚವಾಣ್‌ರವರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣ್‌ರವರು ಇರುವವರೆಗೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಎಂಪಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿ, ಅವರ ಸಹೋದರರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇರುವುದಾದರೆ ಈ ಕ್ಷಣ ಅವರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೆಡಪಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಚವಾಣ್‌ರವರ ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ನುಮ್ಮನೆ ಕ್ರೊಕಡೈಲ್ ಟೀಯರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಗಳಿಗೆ ತತ್ಕಾಪಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿರತಕ್ಕ

ಜನಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳು ಬರಬಹುದು. ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂದರೆ ಅದು ವಿಶೇಷವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಭೃತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೂಕ್ತ ಕ್ರಮತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಕಂಪ ಇದ್ದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಾರತು ರಾಯಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಅನುಕಂಪ ಇದ್ದರೆ ಕರುಣೆ ಇದ್ದರೆ, ನಿಷ್ಪ. ಇದ್ದರೆ ನೂಕ್ತ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದುವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಅಂದರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಒಂದು ದುಷ್ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶಿವಸೇನೆ ಹುಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿ, ಅದರ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ, ಅದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತ—ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ದುರ್ಘಟನೆಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾ ಭಾಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಈಗ ನಡೆದಂಥ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗದವರು ತಮಿಳರು ಇದ್ದಾರೆ, ಕೇರಳದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾ ಭಾಗದ ಜನಗಳು ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ, ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವವರು. ಶಿವಸೇನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚವಾಣರು, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕೆ. ಪಾಟೀಲರು, ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಎಂದು ಹೀಗೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪೇ, ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೊ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ನಡೆದಾಗ ನಾವು ಕೂಗಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅವರೂ ಕೂಗಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೇತರರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ದುರುಪಯೋಗವೋ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಮಿಶ್ರೇಷವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೇರೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸುವಾಗ ಬರೀ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಪೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಿನಿಮಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕನ್ನಡದವರು ತಮಿಳರ ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಿಂದ ನಂಗಿತಗಾರರು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲ ಸೇರಿನಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತು. ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ತೆಲುಗು ಬಟ್ಟು ಇನ್ನಾವುದೂ ಬೇಡ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಹೀಗೆ ಗರಾಜೆ ಮಾಡಿದರು, ನಮಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬೈದರೆ ಈ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ದಮನಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಎಂದಲ್ಲ. ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಸೇನೆ ಎಂದು ತಯಾರಾಯಿತು. ಅಡಳಿತ ಕುಸಿದುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಂಟನ್‌ನ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಲ್ಲವೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಅನೇಕ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಬಿರುಸಾಗಿ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಂಟನೆನ್ಸ್ ಅಲ್ಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿ ಗೋವಾಲ ಸೇನೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂಥ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ? ಅದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುವ ವಿಚಾರ. ಮತ್ತೆ ಚವಾಣರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲ ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಥವಾ ಚವಾಣರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಚವಾಣರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು. ತಾಯಿಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚವಾಣರೊಬ್ಬರನ್ನು ಬೈಯ್ಯುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಆಗಲೀ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲೀ ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂರಿ, ಯಾವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿ ವಿವಾದ 1956-57ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುವ ವರದಿಯೇ ಫೈನಲ್ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮತ್ತು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರಿನವರು ಇದು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರಳದವರು ಕಾಸರಗೋಡು ತಮಗೆ ಸೇರಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿ ಬಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆಯೇ ಆಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಏನಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆತಾನೇ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಆ ವರದಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಲಲ್ಲ. ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಹೊರತು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಲಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಭೆಯು ಮುಖಾಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಏನು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಅರ್ಗನೈಜೇಷನ್ಸ್ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಅರ್ಗನೈಜೇಷನ್ಸ್‌ನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು, ನೀವು ಹೋಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಸಹಾಯದಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು.

1-30 P. M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ "ನೀವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ನರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆಮೇಲೆ ಕಂಪೆನ್‌ಸೇಶನ್ ಕೊಡುವ ಮಾತೂ ಇದೆ. 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹುತೇಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯು ನೇರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ನಾವು, ಶಾಸಕರು, ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಹ ಬೇರೆ ಏನೂ ಮಾಡತಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ಸಭೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯರ್ನಾಗಲಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ಯೆನೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ, ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ಮನೋಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜುಡಿಶಿಯರ್ ಇಂಪಾರ್ಶಿಯರ್ ಎನ್‌ಕ್ವಾಯರಿ ನಡೆಸಿ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ, ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಅಂತೂ ಯಾರು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆಯ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ಈ ಪರಸ್ಪರ ವಿರೋಧ ಇರತಕ್ಕದ್ದು, ಪರಸ್ಪರ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತದ್ದು, ಅದು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರಾರು ವಿಂಗಡಣೆಗಳು, ನಾವಿರಾರು ಭಾಷೆಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಹೀಗೆಂತ್ಲಾ ಆಗಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿತ್ತು ? ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಂತರಿಕವಾದ ಭಾವನೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯ ಇದ್ದರೆ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರು ಬಂದು, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಗರಾಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ತಮಿಳರು, ಕೇರಳದವರು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳನ್ನು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇವೆರ್ನಾ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಏಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಾರದು, ಎಂಬುದೆರ್ನಾ ಈ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅನುಕೂಲ ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅದಕ್ಕೆರ್ನಾ ಇಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಚೋದನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವನಿಗೂ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೂ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಯಾವ ಅನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ, ಅನಾನುಕೂಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಇದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೂ ಆವೇ ರೀತಿ ಕರೆದು ನಾವು ಸಹ ಪೆರೋಕಿಯಲಿಸ್ಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬೆಳೆಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಗೆಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶಿವಸೇನೆಯನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಅನಾಹುತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಮಹಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ತಿಂಗಳ 7ನೇ ತಾರೀಕಿನಿಂದ ಸುಮಾರು 5–6 ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಏನೋಂದು ಅನಾಹುತ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಧ್ವನಿ ಗೂಡಿಸಿ, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅದ ಅನಾಹುತ, ಇದು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಆದ ಅನಾಹುತ ವಲ್ಲ, ಇದು ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಅನಾಹುತವು 4–5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು, ಇವರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ನಾಯಕರು, ಪಕ್ಷಗಳು, ಪಂಗಡಗಳು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಾದ್ದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಾ ಹುತ, ಅಥವಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಯಾರ್ಟರ್‌ನಿಂದ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ವರದಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಏನು ಆಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಯ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಇದು ಕೆರಳಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಅನವಾ ಧಾನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಯವರಿಗೂ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನರಾಗಿರಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆ ಯನ್ನಾಡುವವರಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇತರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಜನರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಅದರ ಬಗೆ ತಾವು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಯ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಒಂದು ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಳಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇವೇತ್ತು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಆದಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಆಗಿದೆ, ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತಹ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಕ್ನಾಲೆಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನೆ ಟಪಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಗಳಿಂದ ಬಂತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೆ ಬರಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇವೊತ್ತು, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಯಾವ ತರಹ ವರದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. 4—5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಧಿಕೃತವಾದ ವರದಿ ಇದುವರೆಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕೃತ ವಾದ ವರದಿ ಬರಲಾರದೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೈನಿಕ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಈ ಒಂದು ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಕನ್ನಡ ಜನರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕಾರಣರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಬಂದಿದೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಶಿವಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರಿತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೆಬ್ರವರಿ 10ನೇ ತಾರೀಖು ಅನಾಹುತ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. 7ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಜೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಕಮಿಷನರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"The Commissioner of Police, Mr. E. S. Modak, told newsmen in Bombay on Sunday that Mr. Bal Thackeray the Shiv Sena chief, had failed to keep his word that the Shiv Sena demonstration at the time of Mr. Morarji Desai's arrival in the City would be peaceful.

Mr. Modak who was clarifying the understanding reached between the Shiv Sena leader and the Police said a small group of Shiv Sena volunteers was to hand over a memorandum to the Deputy Prime Minister at Mahim and the car was not to be obstructed anywhere else.

But what was witnessed during Mr. Desai's drive into the city proved that the demonstrators had no intention of remaining peaceful. Even as the convoy accompanying the Deputy Prime Minister was passing along the Express Highway, stones were thrown on the vehicles."

ಇದು ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಏನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಫಿಡೇಪಿನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಶಿವಸೇನೆ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸರ ನಡುವೆ ಈ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇಪ್ಪೊತ್ತು ಶಿವಸೇನೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಸೇನೆಯ ನಾಯಕರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಷ್ಯೂ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಶಿವಸೇನೆಯ ನಾಯಕರಾದ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ ಮರುದಿವಸ ಬಹುಶಃ ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಏಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ಅದು ಜೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"Shiva Sena sign boards and posters were seen at some places of the City stating that 'Bombay will continue to burn as long as Balasaheb Thackeray is in prison'."

ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರ ಸುಡ ತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಅರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೈಲಿನಿಂದ ಅವರದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಷ್ಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

"Mr. Bal Thackeray Shiva Sena Chief, currently detained in the Yerwada Central prison here, has issued a statement appealing to all 'Shiva Sainiks' to see that peace is restored immediately and that 'at any cost our struggle should not be allowed to be exploited by Communists'."

The Statement was received through the Inspetor-General of Prisons around 1-30 A. M.

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್)

ಆ ರೀತಿ ಆದಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿ ಅದನ್ನು ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಒಂದು ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಆಗಿಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಳಠಾಕರೆಯವರು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದಿಂದ ಮೈಸೂರು-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿಯ ವಿವಾದದಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಮುಂಬೈ ಷಹರದ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಛಾಲೆಂಜ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯನರೆಗೆ ಬೆಳಗಾವಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರುವು ದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂಬೈಗೆ ಬರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಬರಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಬರಗೊಡುವು ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕತೆ ಕೆಲವು ಜನ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಆಗುವುದು ಅಲ್ಲ. ವರ್ಷುತಹ ಬಂದಿದೆ. ಟ್ರಬಲ್ ವಾಜ್ ಇನ್ ದಿ ಬ್ರೂವಿಂಗ್ ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಸಮಸ್ತ ರಿಗೂ ಇವೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಎರಡುದಿವಸ ಮೊದಲು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರತರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಇದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಅನಾಹುತ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಶಿವಸೇನೆಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದು ನನ್ನ ಮತವನ್ನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತರಹ ಶಿವಸೇನೆಗೆ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಲಾರದೆ ನಿಂತುದಕ್ಕಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತರಹ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಸೇನೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಸೇನೆಗಳು ಗೋಪಾಲ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ, ಲಜಿತ್ ಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಭೀಮಸೇನೆಯಾಗಲೀ ಇರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೇನೆ ಇರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆ ರೀತಿಯಾದ ಸೇನೆ ಗಳು ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ನಾಡಿನ ಆರ್ಮಿ. ಅದು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕು. ಉಳಿದ ಯಾವುದೇ ಸೇನೆಗಳು ಇರಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶಿವಸೇನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತರಹ ಸೇನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಶಾಂತಿಗೆ ಭಂಗ ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ, ಇಂತಹ ಸೇನೆ ಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಬ್ಯಾನ್‌ಮಾಡು ವುದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಮಾಡಲು ಕಾನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ್ನನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹುಟ್ಟದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಯಾವ ವರದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಅಟೆಂಷನ್ ಮೋಷನ್ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಪ್ರಕಾರ ಈ ಅನಾಹುತದಲ್ಲಿ 52 ಜನ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, 127 ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಖಾಸಗಿಯವರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾ ದಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ, ಆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ರೈಲ್ವೆಯ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನಾಹುತ ಸಂಭವಿ ಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ 19 ಪೋಲೀಸ್ ಚೌಕಿಗಳು, 103 ಮಿಲ್ಕ್ ಬೂತ್‌ಗಳು, 20 ಬೆಸ್ಟ್‌ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್‌ಗಳನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರಾಕಲಾಗಿದೆ. 63 ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳ ಲೂಟಿ

ಯಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 43 ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು ದಕ್ಷಿಣಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 123 ಅಂಗಡಿಗಳು ಲೂಟಿಯಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 14 ಮಾತ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯನದನ್ಯರು ಈ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಂತೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಯಾರು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರು ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ದುಃಖವನ್ನು ನೂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಲಿ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡಿಸಲಿ, ಏನು ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳ ಜನರೂ ಸಹ ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬೈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರಿಗಿಂತ ನಾನ್-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಶೇಕಡ 70 ರಷ್ಟು ಹೊರಗಿನ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂಬೈ ನಗರ ಕೇವಲ ಮರಾಠಿಗರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬೈ ನಗರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ, ಕಾನ್‌ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈನಗರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆದಿದೆ ಅದರಂತಹ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ, ಹೇಯವಾದ ಕೃತ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂಬೈನಗರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಭಿಮಾನ ಪಡುವಂತಹ ಒಂದು ನಗರವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮೈಸೂರಿನವನಾಗಿರಬಹುದು, ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮರಾಠಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ದೇಶವೇ ಆಗಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಇರಲಿ, ಯಾವ ಕುಲದವರೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಹ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನ್-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯನರು ಹೋಗಿ ನೆಲಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ವರ್ತನೆ ಖಂಡನೀಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಿವಸೇನೆಯವರು 5 ದಿವಸ ನಡೆಸಿದ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವೇ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ fair name has been tarnished ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ನಮ್ಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಬಂತು ಎಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತರಹದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾಯಕರುಗಳಮೇಲೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 5 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರುಗಳು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ ನಡೆದಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ಸಂಯಮದಿಂದ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಆದ ಹೆಚ್ಚೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್)

ದಲ್ಲಿ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ನಮಗೂ ಆಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮವರು ಸಂಯಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಸಹಕಾರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರವೂ ಸಿಗುವಿದ್ದಾಗ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜನರು ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಂಯಮದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೀ ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತವಾದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರ ತಡೆಗಟ್ಟಲಾರದೆ ಹೋದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮದ್ರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಕೇರಳ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಇದರಂತೆ ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಇ. ಎಂ. ಎಸ್. ನಂಬೂದರಿಪಾಡ್ ರವರೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೂಡನೆ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಅನಾಹುತಗಳು ಆಗದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಮುಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೊ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಲು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೇ ತುಂಬಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೇ ತುಂಬಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರೆಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರು ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಸಂಶಯ ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೇ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇತರರಿಗೆ ಕೊಡ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರಕೂಡದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಜನತೆಯ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಮ್ಮಳ್ಳಿನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಮನೋಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವರು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಆಡುತ್ತಿರಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅವರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲು ಭಾರತೀಯರಾಗಿ ಅವರು ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯವರೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುತ್ತದೆ ಕೇವಲ ಬೊಂಬಾಯಿಯವರೇ ಬೊಂಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾಂ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ರಾಯಚೂರು ಹಾಗೂ

ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕೆಲವು ಮರಾಠಿ ಹುಡುಗರು ಬೆಳಗೆಂ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಿದಂತೆ, ಗುಲಗರ್ಬ್ಬಾದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಳಿಯವರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಫರ್ನಿಚರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು ಎಂದು ನನಗೆ ದೂರು ಬಂತು ಮತ್ತು ನಾನು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಳಿಯವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ ಬಂಡಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿ, ಅವರ ನಷ್ಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪುಂಬಿಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಮೂಲಕ ಪಂಚನಾಮ ನಡೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಒಂದು ಪೈಸಾ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಐಕ್ಯತಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಗೌರವ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇರ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಆಗಲೇ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮಂಡಲಯವರಿಗೆ ಆದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎರಾ್ಲ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡರಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟಕೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಹಾಗೂ ಕೇರಳದವರೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ನಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಲ್ಲೂ ಉಡುಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರೇ ಹೊಟೆಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳು ಆಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಪುಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಸೆಸ್ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

2-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಈ ದುರಂತ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರುವುದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವೇನು ಎಂತಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ಪಾಟೀಲ್.—ಶಿವಸೇನೆಯಂತಹ ಗಲಭೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

Sri V. N. PATIL.—There is a marked difference between the problems of Kerala and Madras States as was pointed out by the Hon'ble Chief Minister But, we bear an additional responsibility and burden upon us. The entire tussel started on account of the Mahajan Award and in order to shelve the Mahajan Award this conspiracy has been hatched. We are not going to budge an inch from our demand that Mahajan Commission's Report should be considered as an Award and Mysore is not going to yield. On the floor of this House we want an assurance on this.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ನಿಲುವೇನು ಎನ್ನುವುದು. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಅವಾರ್ಡ್ ಎಂತಲೇ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು "Mahajan Commission Report or recommendations should be accepted in toto." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿ ಬರೀ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ಸ್ ಇವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ನಾವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಇವನ್ನು ಮೂರೆಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಡೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೇ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಐದಾರು ಜನರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅವರು ವೆರ್‌ಕಂ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ದವರಿಗೇ ನಾವು ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನೂಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಷ್ಟವಾದವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಹಾನಿಯಾಗಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಎಂದು ಮಾಡಲು ಒತ್ತಾಯ ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸಭೆ ಈಗ ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ 3-30 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

The House adjourned at Five Minutes past Two of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Rules and practice for taking up General Discussion on the annual Budgets.

Sri M. NAGAPPA (Raichur).—Sir, I rise to a point of order. As per rule 160, there shall be no discussion on the day the budget is presented to the Assembly. But on subsequent days it can be taken up. There is a similar rule in the Lok Sabha also, but in the Lok Sabha the practice is that after the presentation of the budget, it will be taken up for consideration after one week, not later than one week or ten days If we are given so much bulky papers, so many books, how can we be expected to go through all these papers and be prepared to speak on them within 24 hours? We should have some time to study the figures at least relating to our constituencies.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Law, Labour and Parliamentary Affairs).—Are we concerned with our own rules or the rules of Lok Sabha and practices ?

Sri M. NAGAPPA.—Lok Sabha rules also are worded exactly in the same way, but in actual practice, there is a difference : I quote from the book KAUL'S PRACTICE AND PROCEDURE OF PARLIAMENT (page 515) :

> "No discussion of the budget takes place on the day on which it is presented to the House. According to the practice obtaining in Lok Sabha, generally the budget is ordinarily discussed after a week or ten days of its presentation to the House. The Railway Budget is also taken for discussion after a week of its presentation."

That is the practice there. The rule is the same as ours. I therefore respectfully submit that we should not be expected ourselves fully and forcibly before this House because so much literature is supplied to us. I submit Sir, the same practice that is obtaining in the Parliament may be adopted here and the budget discussion may be taken up in this House also after some time. The Speaker has got residuary powers and by virtue of that he can direct that the budget discussion may be commenced after seven days or ten days. Therefore I submit that the practice which is prevalent in Lok Sabha may be adopted here also.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೊರಬ). —ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ವಾರ ಟೈಂ ಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ ಶಿವಸೇನೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಡೀಟೇಲ್ ಆಗಿ ಓದಿ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Mr. SPEAKER.—I have heard the hon. Members Sri Nagappa and Sri Bangarappa. I have got great sympathy with what they have said. So far as the position is concerned, the rule is very clear that the budget is not to be taken on the same day. It means that it can be taken up on any subsequent day. It has been pointed out by the hon. member Sri Nagappa that in Lok Sabha, also the rule is the same, but the practice is otherwise. I understand there is full significance in that practice. I would like to give sympathetic consideration to that proposal. But here what has happened is, this programme of the presentation of the Budget and general discussion as also the discussion on the Demands was fixed in consultation with Members of all important groups in this House. Therefore, this is the result of the agreement among all sections of the House here. I can understand there should be sufficient time for the hon. Members to go through it and probably that may be borne in mind hereafter. But under the present circumstances,

(MR. SPEAKER)

it is not possible to make any adjustment as suggested by the hon. Members. There is a very tight schedule There are many holidays. The demands have to be voted by the 28th of March. The last two or three days of March are also holidays. If members insist on postponement like this, probably there would be much inconvenience, not only to this House but to the Government and all parties concerned. Therefore, I am sorry I cannot accept that suggestion now. Hon'ble Members who are prepared to make their observations on the Budget, may go ahead. The general discussion on the Budget, will go on for five days. Such of the Members who feel that they cannot do justice to the matter here and now, can take their turn a little later and offer their remarks. Therefore, I am sorry, that though I have much sympathy with the views expressed by members I cannot accept the point of order, and the debate may therefore proceed. The Hon. Leader of the Opposition Sri S. Sivappa may begin his speech.

Budget Estimates for 1969-70

Gener l Discussion

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, 1969-70ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಯ ವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾರಿಯು ಬಜೆಟ್ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಎರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತ ಪಟ್ಟಿರುವ ಪೇಚಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಹೀಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಸ್ತಿವಂತನಾದ ತಂದೆಗೆ ಷೋಕಿ ಮಾಡುವ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿ ಆ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಈಡು ಮಾಡಿ, ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಿ ಷೋಕಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ತನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ಪೇಚಾಡತಕ್ಕ ಯಾವ ಆಸ್ತಿವಂತನ ಮಗನಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವಾದ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬತಕ್ಕ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಏನೇನು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಹನ್ನೆರೆಗೆ ಹೇಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳ ವಿಷಯ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಈ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ "ಆಯಾರಾಮ್ ಗಯಾ ರಾಮ್", ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಯಾ ಗಯಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರು ಬಂದರು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲನ್ನೇ ಅವರು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಬೀಸೆಯ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ಕೈಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಮ್ಮ ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗೊತ್ತು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಸೇರಿ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಿಮಗೆ

ಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಾರುಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನ್ಯಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. 22 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆಡಳಿತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಬಡಿಯಬೇಕು, ಅದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬಹುಮತವನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾರದೆ ಇರತಕ್ಕುದು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಗಳು, ಸಮಾಜವಾದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಈ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ ಪಕ್ಷಗಳು 'ಲೈಕ್ ಮೈಂಡೆಡ ಪಾರ್ಟೀಸ್' ಸೇರಿ ಪೋಲರೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. 10—12 ಪಕ್ಷಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾದ ಪ್ರಭಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಕಲೆತು ಒಂದೇ ತರಹ, ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ, ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪಕ್ಷಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 213 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ 226 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ 13.22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಖೋತ ಕೇವಲ 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಖೋತ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ನುವಾರು ಒಟ್ಟು 33 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತ ಇರುವ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಓಪನಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ 1.65 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು 'ಕ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್'—29.93 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದರೆ ಓವರ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಅಥವಾ ಅಡ್‌ಹಾಕ್ ರೋನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ನಿರ್ದೂಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಯಬಿಲಿಟೀಸ್ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಸಾಲ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಏರಿದ ಹಾಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಗಗನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತ ಹೋಗಿದೆ. ಸಾಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ 1970ನೆ ಇಸವಿಯ ಆಂತ್ಯಕ್ಕೆ ನುಮಾರು 552 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಲ ಏರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಎತ್ತಿರುವ ಸಾಲ, ಇನ್ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಯಿಂದ ತೆಗೆದಿರುವ ಸಾಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಲಗಳಿವೆ. 1968ರಲ್ಲಿ 473 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವಿತ್ತು, 70ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿಗೆ ಅದು 552 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಇರುವುದು ಸರಕಾರದ ರೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 68ರಲ್ಲಿ 566 ಕೋಟಿ, 70ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಅದು 646 ಕೋಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾತ್ರವು ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳು, ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಮುಂತಾದುವು. ಇವನ್ನು ಎಂಗಡಿಸಿದರೆ ಎಂಥ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಇವೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಪಶೀಲು ನೋಡಿದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ 68ರಲ್ಲಿ 49 ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ 70ಕ್ಕೆ 83 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಸ್ತಿ 70ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿಗೆ 186 ಕೋಟಿಯಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು 106 ಕೋಟಿ, ಅಡ್ವಾನ್ಸು ಮತ್ತು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಸರಕಾರ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಮುಂತ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮಿಂ[illegible]

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ 168 ಕೋಟಿ ರೋನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ಇವೆ. ರೋಡ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಓರ್ ಕ್ಯಾರಿ ಮಾಡುವ ರಸ್ತೆ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 92 ಕೋಟಿ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಆಸೆಟ್ಸ್ ಬಿಲ್ಡಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 646 ಕೋಟಿಯಾಗುವುದು. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಿಬ್ಬಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಆಸ್ತಿಯಿಂದ ರಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇಂದು ಸಾಲ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಬಡ್ಡಿ ಸುಮಾರು 25 ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋನ್, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಸಾಲ, ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 52 ಕೋಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದು 24 ಕೋಟಿ 50 ಲಕ್ಷ. ಎರಡ್ಕೂ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು 78 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂದು ಮಾಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಎಂಥ ಆಸ್ತಿ? ಅವರ ಆಸ್ತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 650 ಕೋಟಿಯಾಗಬಹುದು, ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದೆಷ್ಟು, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಬಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಆಸ್ತಿ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದರೆ ಆಸ್ತಿಯ ಚಿತ್ರ ಎಷ್ಟು ಮೊಟಕಾಗುತ್ತದೆ? ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾರಿದರೆ 100 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ, ವಿಧಾನಸೌಧ ಮಾರಿದರೆ 2 ಕೋಟಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳವಾಗಿ ಸಾಲಮಾಡಿ ಜನರಮೇಲೆ ಹೇರಿರುವುದನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಲ ತೀರ್ವೆಗೆ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಲು ಸುಮಾರು 70—80 ಕೋಟಿ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಯಾವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೂ ಹಣವಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು, ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದೇ ರಾಗ, ಇಂದು ಇಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಸಿಂಕಿಂಗ್ ಫಂಡು ಅದನ್ನಾದರೂ ಬೆಳೆಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು 1968ರಲ್ಲಿ 9 ಕೋಟಿ 81 ಲಕ್ಷ ಇತ್ತು, 1970ಕ್ಕೆ 6 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಷ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟೀಸ್ ಇತ್ತು, ಸುಮಾರು 18 ಕೋಟಿ ಇದ್ದ ಅದನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ ಇಂದು ಅಡಿಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಸೊನ್ನೆ. ಈಗ ಆ ಪೈಕಿ 15 ಲಕ್ಷವಾದರೂ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಕೇಳಿದರೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಏಕರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ, ಏಷ್ಟವೇರಿದಂತೆ ಅದು ಏರುತ್ತಿದೆ. ಖಜಾನೆಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಬರುತ್ತಿದೆ. 1963-64ರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 19 ಕೋಟಿ, ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 35 ಕೋಟಿ, ಎರಡ್ಕೂ ಸೇರಿ 54 ಕೋಟಿ ಇತ್ತು. 1969-70ಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 19 ಕೋಟಿಯಿಂದ 24 ಕೋಟಿಗೆ ಏರುತ್ತದೆ, ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ 34 ಕೋಟಿಯಿಂದ 83 ಕೋಟಿಗೆ ಏರುವುದು. ಒಟ್ಟು 107 ಕೋಟಿ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಜನರಮೇಲಿದೆ. ಕೇವಲ 3—4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು 132 ಕೋಟಿ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನರಿಂದ ಬರುವುದು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಜನರು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ರೀತಿನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ದುಂದು ಖರ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 3 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಇಂದು ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ 14—15 ಲಕ್ಷ 3 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಖರ್ಚಾತ್ತು, ಇಂದು ಅದು 25 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಅವರ ಸ್ಥಾನ ಭವ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

4-00 P.M.

ಎಷ್ಟೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೂ 216 ಜನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳು, ಸುಮಾರು 60-70 ಜನ ಎಲ್.ಸಿ. ಮೆಂಬರುಗಳು ಅಲ್ಲರಶಕ್ಕ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಎಲ್ಲರ ಖರ್ಚು ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ 17-18 ಲಕ್ಷ

ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. 300 ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿಗೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಎಂತಹ ಒಂದು ಎಕಾನಮಿ ಪೆಷರು ! ನಿಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ತರೆಕೆಳಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಬ್ಯೂರೊಂದರಿ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಟೀವ್ ಕಮಿಟಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಕಮಿಷನರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಆಫೀಸು, ಒಂದು ಕಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆರ್ನ್ನಾ ಏಕೆ, ಎಷ್ಟೋವರ್ಷ ಆಯಿತು ಈ ಕಮಿಷನ್ ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. ಮಹಾಜನ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಅದನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಕೆಲಸ ಇದೆ ! ಯಾರೋ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಆಫೀಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಈ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇವತ್ತು ನೀವು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಕೋ ಆರ್ಡಿನೇಟೆಡ್ ಎಫರ್ಟ್ಸ್ ಇರಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ, ಈಹೊತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ನನಗೆ ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ 1-2-3-4 ಕಾಗದಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಕಾಗದ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಬ್ಬ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇರಾಖೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂತಹ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೇರಳವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಇರಾಖೆಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಲೇಸು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಇರಾಖೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೋ ಕಳ್ಳನೋಟು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕದೀಮರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಡಿದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್‌ನವನು ಇದ್ದನಂತೆ. ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇಯ್ದರೆ ಹೊಲ ಕಾಯುವವರು ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ! ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರು, ಅವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್‌ನವರು ಒಬ್ಬ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಇದ್ದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳು, ದೇಶದ ಜನರ ಆಸ್ತಿ ವಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಯತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಅನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕಳ್ಳ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದು ಅದರ ತಯಾರಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತಳಹದಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕರೂಪವಾದ ಕ್ರಮ ಏಕರೂಪವಾದ ನೀತಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಿಲಬಸ್ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು, ಎರಡು ವರ್ಷದ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಬರೀ ಮೂಳೆ ಚಕ್ಕಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಆಟ ಆಡತಕ್ಕ ಮೈದಾನ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಈಗಲಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ 2-3 ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಯಿತು. 20 ಸಾವಿರ ಜನ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಅಧುನಿಕ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತೆಗೆದು 5-6 ಮೈಲಿ ಆಚೆಗೆ ಹಾಕಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಆಧುನಿಕವಾದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಈಗಲಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ಓದತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಓದತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅರ್ನ್ ಅಂಡ್ ಲರ್ನ್ ಎಂಬತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಾಕಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಹಕಾರ ಶಾಖೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಉನ್ನತವಾದ ಧ್ಯೇಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಅದು ಈ ದೇಶದ ಸಮಾಜವಾದದ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಧ್ಯಾನ ನೀತಿ ಮತ್ತಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ದರೋಡೆಕಾರರ ಸಂಘವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಗಲು ದರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಅರ್ಥಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಇರಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಈವೊತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿ 79 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಪೇರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಿಯಲೈಜ್ ಆಗಿರುವುದು ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ 58 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಸೇಕಡ 1.8 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸುಮಾರು 21 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ ಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಈ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ನೀತಿ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನೀತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ನ್ ಏನಿವೆಯೋ ಅವಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿರುವುದು ಸುಮಾರು 11 ಕೋಟಿ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇಷ್ಟು ಮೊಬಲಗು ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಪತ್ತಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 11 ಕೋಟಿ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ರಾಭ 10 ಕೋಟಿ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಂದಿವೆ. ಇದರಿಂದ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸುಮಾರು 11—12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಅಂದರೆ, ಇದು ಎಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಡೆಸ್ಪರೇಟ್ ಆಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅವನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಇವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದ ನರ್ ಎಂ. ವಿಶೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಡು ಇದು. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಜೆಲುವ ಕನ್ನಡನಾಡು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಇವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ? ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ ಅಂದರೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ನದಿ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರ ತೀರಪ್ರದೇಶ ಸಂಪತ್ತು—ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈವೊತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ? 22 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನೀವು ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ನಿಮ್ಮ ವೈಲಟರಿಯಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನ ನಿಮ್ಮ ಖಜಾನೆಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದಂಥ ಕಾರ್ಯವೇನು ? ಖಜಾನೆಯಲ್ಲದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡಿ, ಸಾಲಮಾಡಿ, ಸಾಲಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟುವ ಜನರನ್ನಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲರುವವರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅರಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇವರು ಈವೊತ್ತು ಹೊರಲೇ ಬೇಕು. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲೈಜ್ ಆರ್ ಪೆರಿಷ್ ಎಂದು. ಈವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಭದ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೋ ಅದರ ಮೇರೆ ನಿಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಷ್ಟು ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಮೆಕಾನಿಕರ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕರ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಸಿವಿರ್ ಇಂಜನಿಯರುಗಳು—ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಜನಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಪ್ರವೀಣರು ಇದ್ದು, ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇವತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಇಂಥಾದ್ದೇ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ವಾಟೂರಿ ಕಮಿಟಿ ಆಗಬೇಕು. ಹವಗೆಟ್ಟ ರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಬ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೂತಾಗ್ಗೆ ಮನನೊಂದು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲರುವಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸಿಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸುಂದರವಾದ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಬೃಂದಾವನ, ಹಳೆಬೀಡು, ಬೇಲೂರು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ—ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ ಕರಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲದ್ದಂತಹ ಸುಂದರವಾದಂತಹ ಜಾಗಗಳು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆಲ್ಲದ್ದಂತಹ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರಮಯವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು, ಬೇಲೂರು, ಹಳೆಬೀಡು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು ಡಬ್ಬರ್ ರೋಡನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೈಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬರುವವರಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಟೂರಿಸಂ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಹಂಪೆ, ಜೋಗ್ ಫಾರ್ಸ್, ಮೊದರಾದುವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಸೆಂಟರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಗೋಮಟೇಶ್ವರನ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇರಕ್ಕಿಸಿಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು, ರೋಪ್‌ವೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್, ಬುಲ್‌ಡೋಸರ್ಸ್, ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕೂಡ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಆಹಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡಾ ಕಳಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ರೈತನಿಗೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ನೀರಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಸರ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ 1000 ಬಂತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಬೇಕು. ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನೀರನ್ನು, ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಆದರೆ, ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕು ಅದನ್ನು ನಾನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ, ಆಧಾರ ಸ್ಥಂಭವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಈವೊತ್ತು ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರವೆನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಕುಂಟಿ ಕುಂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು 171 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 186 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಾದರೆ, ಪ್ರಯೋಜನ ಏನು? ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇವತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ 1974ಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ, ಹೇರಳವಾದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಇವರು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ತರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಏನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬರಬೇಕೋ? ಹಣ ಇದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಇರುವುದು? ಸರಿಯಾದ ನಿಷ್ಠಾವಂತತೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜನರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಂಕೆ ಏನೆಂದರೆ, ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡು ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತದಲ್ಲ, ಎಂದು. ಇವತ್ತು ಇವರಲ್ಲರತಕ್ಕಂತಹ ಪಾತ್ರೆ ತೂತಿನ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೋರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪಾತ್ರೆ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. 'ಮಾರಿಯ ಕಣ್ಣು ಹೋತದ ಮೇರೆ' ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕಂತಹ ಜನರ ಮೇರೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಜನರು ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಖಜಾನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತದ್ದನ್ನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು, ಈ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ. ಇವತ್ತು ನೀವು, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು, ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಕಾಫೀ ಪ್ಲಾಂಟರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಇವತ್ತು 100ಕ್ಕೆ 95 ಭಾಗದ ಜನರು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಅವರು ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ-ಕಂದಾಯ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು. ನೀವು ನವಂಬರ್ 30ನೇ ತಾರೀಕಿನ ವರೆಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಚುನಾವಣೆ ನವಂಬರ್ 30ನೇ ತಾರೀಕಿನವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸ ಬಂದಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಇದು ಚುನಾವಣೆಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ, ಅಥವಾ ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದಿರಾ? ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ನಿಂತಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದೂಡುವುದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಾಲ್ಕಾಣೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಆ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ರಿಮಿಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈಗಾಗಲೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಏರೇಂದ್ರ ಸಾಹೇಲರೇ, 'ಕಂದಾಯ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಇನಾಮು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು' ಹೇಳಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇವತ್ತು ಜನರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಂದಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಜಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಹಣವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಆ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕರೆದಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಅವರು ಬೆಳೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಫಲ ಬಂದಾಗ, ಅವರೇ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಮಾರ್ವಾಡಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಇವರು ಮಾರ್ವಾಡಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ?

4-30 P.M.

ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ರೈತರನ್ನು ದುಡ್ಡು ಸಾಲಕೊಡಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಮಾರ್ವಾಡಿ ನೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಆಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಈ ರೀತಿ ರೈತರನ್ನು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದಲೋ ಎಲ್. ಐ. ಸಿ. ಯಿಂದಲೋ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಹಣ ತಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ. ರೈತರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜನ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ, ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿರಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಒಂದು ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 200 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರನ್ನು ಟೂರಿಜಂನಿಂದ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಘಾದವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರನ್ನು ಸಂಪತ್ತಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರು ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಸೂಕ್ತ ನಾಯಕತ್ವ ಬೇಕು. ನಮಗೆ ಡೈನಾಮಿಕ್ ಲೀಡರ್‌ಷಿಪ್ ಬೇಕು. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಭಾವ ಇರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ ಎಂದು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀರ್)

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೀರಾವರಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಈ ಎರಡು ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ರಚನೆಯಾದರೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಎತ್ತಲು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಡಿಬೆಂಚರ್ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಎರ್. ಐ. ಸಿ. ಯಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ವ್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ನನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ಜನಗಳು ರೈತರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾವು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರೈತರ ಜೇಬನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಎಂದು ಎರಡು ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಪೆಡ್ಯೂರ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಮತ್ತು ಎರ್. ಐ. ಸಿ. ಮುಖಾಂತರ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ತಿಮಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾ ವ್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಆದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಖಂಡಿತ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಿಂದ ಜಪಾನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಅದುರುಗಳನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಅದುರನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಅದರ ಬೇಸರದಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಅದುರು ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಉಕ್ಕಿನ ಅದುರನ್ನು ಪ್ಲೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಬೇಗ ಬೇಗ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಕ್ಕಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ನೋಹೌಎನ ಅನುಕೂಲತೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಹಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯ ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಪಾಡ್ಯ. ಈ ಪಾಡ್ಯ ಮಾಯವಾದ ಹೊರತು ಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ನಾನು ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಡಿಯುಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1969–70 ನೇ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೈಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಾರಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ ನಾವು ಒಂದು ರೀತಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಹಾಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಾರಿಯ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂಥ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಸಂತೋಷ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಸಹ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಪನಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇದುವರೆಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಜನರು ಸಾಲಗಾರರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬಡ್ಡಿಕೊಡುವವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮುಂತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ, ದೇಶವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ ತೆರಿಗೆ ಮೂಲಕ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರೇನಾದರು ಈ ದೇಶದ ನಾಯಕರಾದರೆ ತೆರಿಗೆಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಪೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೀರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿಯೂರುದುರ್ಗ).—ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈ ರೀತಿ ತಾವು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಬರುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಜನರೂ ಸಹ ಇವರ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕವನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿನಕಾಲದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಂದರೆ ಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದ ಶತ್ರುಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವೈರಿ ದಾಳಿ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಖೂನಿ, ದರೋಡೆ ನಡೆದಾಗ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ 1956 ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯ 10—12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ಕಡಿತಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸಬೇ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು, ಸೋಷಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯಶಿವಪ್ಪನವರು ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಶಿವಸೇನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಅವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡನೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಸೇನೆಯವರು ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುವಾಗ ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಏನೇನು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪೋಲೀಸರು ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ದೇಶದ ಜನರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪೋಲೀಸರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ,—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ, ಕೆಲವು ಹೆಗ್ಗಣಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ 23 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚನ್ನು ನಿರಾತೂಗಿಸಬಹುದು, ಏನಾಕಾರಣ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಯಾವ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನಾಕಾರಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ, ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದರೆ ತಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಹಾಸಿ, ಯಾಗಬೇಕು ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂರ್‌ಗಳು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂರ್‌ಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳು, ಸಲಕರಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟೆರ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಇದು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು ? ಯಾವ ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಒಂದು ಕಡೆ ತೆರಿಗೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲವು ಇವೆ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಇವೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಾತಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಹಾಗೂ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆದರಿಕೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹಾಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಾಯ ಮತ್ತು ಖರ್ಚು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಾಂಚಿಕ್ಸ್‌ಟ್ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೋದರು, ಬಳೀ ಚೋಪಿ ಬಂತು ಅಷ್ಟೇ!

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಿಮ್ಮ ಕೆಂಪು ಚೋಪಿಗಳು ಬಂತು, ನಾವೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ರಾಜ್ಯ ಆಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೇ ಅಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನದ್ಯ ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡದೆ ಆಳಿದರೆ ಸಾಲದೇ!

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಕೇಂದ್ರ ನರಕಾರದವರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ನೀತಿಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ನುಮಾರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟೀವ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಾಗೆ ಇಂದೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬಾರದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಲಿಯಲ್ಲದ್ದ ರೈತರು ಒಬ್ಬರೂ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಮಾರಬೇಡಿ, ಜಮೀನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಎಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಭಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: ಸಾಲವನು ಕೊಂಬಾಗ ಹಾರೋಗರುಂಡಂತೆ, ಸಾಲಗನು ಬಂದು ಎಳೆವಾಗ ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕೀಲು ಮುರಿದಂತೆ, ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಲ ಮಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದು. ಹಿಂದೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವಾಗ ಬಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರೂ ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಸಾಲ ವಾಪಸು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೇ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನೇ ಜನ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟೀವ್ ಔಟ್‌ಲುಕ್ ಇರುವಂತಹ ಜನ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವ ದೇಶವನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಲ ಮಾಡದೇ ಇರುವ ದೇಶವೇ ಇಲ್ಲ, ಸಾಲ ಮಾಡಿಯೇ ದೇಶದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲವಿಲ್ಲದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ.—ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಚೈನಾದವರಿಗೆ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕದವರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚೈನಾ ದೇಶದವರು ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನರ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಚೈನಾ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಡೀಟೇಲ್ಸ್ ಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಒದಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲನ ಮೇಲೆ ತಾವೇ ನಿಂತು ದೇಶ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬೇಕು ಎಂದು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ತರಿಸಿ ಒದಿ ನೋಡಬಹುದು ಚೈನಾ ದೇಶದವರು ಬೇರೆಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಾಲ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri D. DEVARAJ URS.—I do not know what he wants me to understand by reading the report which he is referring to. Let him give me that report, I shall read and find out whether it has any bearing on what I am speaking today. I am highly doubtful about it.

(SRI D. DEVARAJ URS)

ಮತ್ತೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಷಸ್ ಆಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ-ಈಗ ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಜವಾಬುದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಐದನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಿಸೋರ್ಸಸ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಕಾಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಡಿಟೇಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೊಸದಾದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೇರ ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಅನ್‌ಪಾಪ್ಯುಲರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದೇ ಇರಲು ಒಂದು ಕಾರಣವೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಹಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್‌ಡ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್‌ಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ.—ಜನರರ್ ಎರಿಕ್ಷನ್ ಆದ ಕೂಡಲೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಯುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದಿದ್ದಾಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರು ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹಾಗೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಿದರು ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಿಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆಗಲಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

5-00 P.M.

ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಮೇಲೆ ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊರೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್ಡ್ ರೀಸೋರ್ಸಸ್ ಇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಏನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎರಡಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತೇ? ಅದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಇವೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತ ಜನ ಯಾರು? ಅವರೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು ವಂಥಾವರು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ ತಕ್ಕಂಥಾವರು, ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥಾವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ, ಅವರು ಏನೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಿರಿ ಎಂದು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಕೇಳಿಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ತಿಳಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಾಪಗಾಂಡ ಮಿಷನ್ ಇದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕರಾಪ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಕನಾಮಿಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಬರೆಸಿ ಪ್ರಾಪಗಾಂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅರ್ಬನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಈ ಸಮಾಜವಾದದ ಗುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಇವೆ? ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೆಟುಗಳು ಇವೆ? ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಏನೇನು ಇವೆ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆದಾಯ ಏನು? ಅವನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದ ಮೊತ್ತವೆಷ್ಟು? ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿದೆ. ಆಗ ಆವರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಪಗಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರೂರಲ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳ ವಿಚಾರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಕೂರವಾದರೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಕ್ಲೈಮ್ ಮಾಡುವುದು ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಂದಿರುವುದು ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೇ ಅದೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರ ತಕ್ಕಂಥ ರೈತರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ರೈತವರ್ಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ರೈತನಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತ ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಕಡೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಆಗಬಹುದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಬಡವ ಇವನೂ ಬಡವ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹುಮಂದಿ ಬಡವರೇ ಇರಬಹುದು. ಬಡವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ನಾವು ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಮ್‌ಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ರೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಿಂದ ಅವರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಈವೊತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆವೊತ್ತು 1 ಎಕರೆಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ, 2 ಎಕರೆಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿ, 10 ಎಕರೆಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಇರ್ರಾಪ್ಷನಲ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಇನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು ಹಿಂದೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಈಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಗ್ರಿಕರ್‌ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೇ? ಈಗ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಾಗ ನಾವು ವ್ಯವ ಸಾಯದ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ಎನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ? ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವ ಶಂಕೆ ನನಗೆ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹು ನುಲಭವಾಗಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈವೊತ್ತಿನ ವಿವಸ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಭೂಕಂದಾಯದಿಂದ 7½–8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈಗಾಗಲೇ 13½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತುಂಬುವುದು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಖೋತಾ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ನಚಿವರ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖೋತಾ ಇರುವಾಗ ಈ 7-8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಜಾಣತನದ ಮಾತೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ನೀವೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಈಗೊತ್ತು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ 7-8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಈಗ 2 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಆ ದಿನ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇದು ಜಾಣತನವೇ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೆ, ಅವರು ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿದರು.

1967ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ಎರೆಕ್ಷನ್‌ಸ್ಟಂಟ್ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಸ್ವಾಮಿ? ಆವಾಗ ನಾವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತಾದರೂ ಏನು? ನಾವು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು, ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆದ ಮೇಲೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಸರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಲು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—1967ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ತಾವು ಇದ್ದೀರಾ ದೇವರು! ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ನಾವಾದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಜನರು ಯಾರಿದ್ದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಳ್ಳವರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬದಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂದಾಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ಈಗಲೇ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಏಕಾ ಏಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರ. ಅದರ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ವಿಚಾರ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದವು. ಆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅಂಥ ಮೋಸಗಾರರು ಎಂದು

ಹೇಳಿ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮತಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಕೆಂಪು ಜೋಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಫಿಫ್ತ್ ಸೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ನರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ನಾವು ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದೆಲ್ಲ ಬೊಗಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಿ, ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನು ಕುರಿತು ನನಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಬೇಡವೇ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಂದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ನನ್ನ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಚಟ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಏನೋ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಜನ ಅಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್ (ತುಮಕೂರು).—ಪಂಜಾಬ್, ಬಿಹಾರ, ಬಂಗಾಳ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಧ್ಯ ಕಾಲೀನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ಉತ್ತರದ ವಿಚಾರ. ನಾವು ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣದ ಮಾತನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ನಾವು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ, ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿದಾರ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನ, ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನ, ಇವರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದೊಂದು ಅನ್‌ಟ್ಯಾಪ್ಡ್ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಇದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ರೈತನಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕನಬು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಇಂಥವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತುಕೋಳ ಪರವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1957ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಪ್ರಪೋರ್ಷನೇಟಾಗಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯೇ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿಚಾರವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ನಮಗೆ ನಂಜನ್ಮೂಲಗಳು ಬೇಕು. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಇದರ ಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ 30 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆದಾಯ ಬರುವಾಗ ಅದೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಸೇಕಡ ಐದರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಅದರ ಭಾರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವ ಉಂಟು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ? ನಾವು ಇನ್‌ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು, ಯಾವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಭೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸರ್ವಿಸಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತುಕ್ಕೋಳ್ ವರದಿಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಖರ್ಚು ನೋಡಿದರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ್ದು ಕಡಮೆ ಇದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. 68-69ಕ್ಕೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆನ್ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಸ್ ಕಂಪೇರ್ಡ್ ಟು ಟೋಟಲ್ ರೆವೆನ್ಯು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆಂಧ್ರ—14.3, ಅಸ್ಸಾಂ—15.7, ಬಿಹಾರ್—14.1, ಬಾಂಬೆ —(ಬೈಫರ್ಕೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ)—13.1, ಕೇರಳ—8.6, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ—13.1, ಮದ್ರಾಸು —15.9, ಮೈಸೂರು—9.3, ಒರಿಸ್ಸ—10, ಪಂಜಾಬ್—10, ರಾಜಾಸ್ಥಾನ—12.6, ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್—15.1. ಕೇರಳ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಿವಿಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಖರ್ಚನ್ನು ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನದು ಕಡಮೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರೆ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಸರಕಾರವವರು ಖರ್ಚು ಬಾಬನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಎ ಜಿ ಆರ್‌ರವರ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಜನರನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೊಂದು ಸಲಹೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಲೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇರಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಬಾರದು, ಇರಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಖೋತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಕೆಲವು ಪ್ರಪೋಸಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಖೋತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿನವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿದೆ, ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದವರ ಮಾತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಇರಾಖೆಗಳವರು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅವು ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದು ಅವರೂ ಕೂಡ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಡೀ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರನ್ನೂ ತೆಗೆಯದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವೀಕ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ರಾಜಶೇಖರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರು, ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಪಂಗಡದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೋ ಆ ಜಾತಿಯ ನೌಕರರು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮುಂದಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಜೋಲ ಬಾರದು, ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದರೂ ಬೇಡದವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಡದವರನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಲಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ಧೃಡವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ತುಕ್ಕೋಳ್ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ನೇರವಾಗಿ 50 ಭಾಗವಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಕಂಠಶೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮಾಡಿರುವ ಒಟ್ಟು ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ 69-70ರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಗುರಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ಹೀಗೆ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆ ಆಗಲಿ ಇಂದು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವೂ ತಿರುಗಿರುವುದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಆಗಬಹುದು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂಬುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕು, ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟು ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಏನು, ನಾವು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಪೊಟೆನ್‌ಷಿಯಲ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆಷ್ಟಿದೆ, ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಪೋರ್ಷನೇಟ್ ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಹಿಂದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಅನೌನ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಶರಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು, ಕೃಷ್ಣಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ಒಂದು ಕಡೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದಾಗ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಎ. ಐ. ಸಿ. ಸಿ. ಸೆಷನ್ ಆಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವಾದ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನೆರ್ಲಾ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಓದಿದ ಜ್ಞಾಪಕ ನನಗೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಮ್ಮ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಬಾಬು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ಆರೂವರೆ ಅಥವಾ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು, ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ ಇಂಪ್ಲೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡಲು ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮುರಾರ್ಜಿ ಭಾಯಿಯವರನ್ನು ಏಕೆ ಕೇಳಬಾರದು! ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆ ಇಲ್ಲ! ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲವೋ! ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಂದು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಅಥವಾ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಂದ ಹಣ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನದಿಗಳು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಹರಿಯುತ್ತವೆ, ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದ ಕುರುಡು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅವಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಜಲಾಶಯುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇದು ನೀತಿರಹಿತ—ಬ್ಲಾಹಿರ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಾದೀತು —ವಾದ ಮಾತು ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಜಲಾಶಯುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ದಾವೋವರ್ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಟೆನೆಸ್ಸಿ ವ್ಯಾಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಡಿಬೆಂಚರ್ಸ್, ಲೋನ್ಸ್ ಎತ್ತಿ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅದು ಕೇಳಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು "ಸರಿ, ಸರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದೇ" ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು? ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ನಾಳೆಯಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ನುಮ್ಮನೆ ಅ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಅವರೇನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಪಾಪ, ಅಂತಹ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೇ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ದುಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೇ? ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಮೂರು ಕಾಸು ಇಲ್ಲ, ಹಣವೇ ಇಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಏಕೆ ಸಾಲಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕಟ್ಟುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ರೈತರು ಬಂದು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು ಅನ್ನುವಾಗ, ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯಾದರೂ ಏನು ಎಂದರೆ: ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೇನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವ ಇದುವರೆಗೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಲಿ ಅದರ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ತತ್ವ ಏನು ಅದು ನೋ ಪ್ರಾಫಿಟ್, ನೋ ಲಾಸ್, ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಮಾಡ ಬಹುದು ಆದರೆ ಲಾಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನಿರಬೇಕು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಾವು ಹಾಕಿದರೆ 8 ಅಥವಾ 9 ರೂಪಾಯಿ ಶೇಕಡ ಗಿಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮೇನ್‌ಟೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸು ಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಷ್ಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದಂತಹ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನು ಹೇಗೆ ಡಿಬೆಂಚರ್ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಬ್ಯಾಂಕು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ! ಲಾಸ್ ಆಗುವ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಹೇಮಾವತಿ ಯೋಜನೆ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ? ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಗೆ 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯಬೇಕಾದರೆ 10 ವರ್ಷ ಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆ

ಕ್ಕೆ ಗೆ 20 ಕೋಟಿ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ 22 ಅಥವಾ 25 ಕೋಟಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತುಂಗಭದ್ರಾಗೆ 32 ಅಥವಾ 33 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೂ ನೀರನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ ಹೊಲದ ಹತ್ತಿರ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಭಾಕ್ರಾನಂಗಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಯಾವ ರೈತ ನೇರವಾಗಿ ನೀರಿನ ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಂದ ವಾಟರ್‌ರೇಟನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ಒಂದೂಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಯಾವ ರೈತರು ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಅದ್ದರಿಂದ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಲಾಭ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಡ್ಸ್ ಮೀಟ್ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಲಾಭ ನಷ್ಟ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿ ಅದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಪೊತ್ತು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ, ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು, ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಚಾರ್ಜಸ್, ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್, ಇಷ್ಟು ಹಣದ ಬಡ್ಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು, ಎಲ್ಲಾ ಇದರಿಂದ ಮೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗ ಇದರಿಂದ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏನೂ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿಯ ಮೂಲಕ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು, 300 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು. ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಾಮಾಷಾ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆವಾರು ಹಂಚಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಇದ್ದೀರಿ. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಾಕಿದರೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಂದರೆ, ಅವರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜನರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 100 ಅಥವಾ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚು ವಾಪಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶರಾವತಿ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೂನಿಟ್ಟಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಸೇಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಿಂದ ಒಂದು ಭಾಗ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಲೆವಿ ಹಾಕುವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಂಟೈರ್ ಪೋರ್ಷನ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೊ ಅದನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಿಸೋರ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು, ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ತೆಗೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದ ನಕಲು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಪೊತ್ತೂ ಕೂಡ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆ ಭೂಮಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಅಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೂರುಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮರೆನಾಡಿನಿಂದ ಬೆಟ್ಟದ ಸಾಲಿನ ಭಾಗ, ಮರೆನಾಡು ಆಚೆ ಸಮುದ್ರದ ಕರಾವಳಿ, ಮರೆನಾಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೈದಾನ. ಮರೆನಾಡು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಡೌನ್ಸ್ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 100 ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಆಳ ತೆಗೆದರೂ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಎಫಿಷಿಯಂಟಾಗಿ ನೀರು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತು ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು 10, 20, 25, ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆರ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವರಿಗೆ ಹಂಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ವಿಚಾರ. ಹೋದವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಷ್ಟು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ? ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್‌ವೆರ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—1964ರಲ್ಲಿಯೇ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರ್ರಿಗೇಷನ್ ವೆರ್ಸ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ? 10 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ 100 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ? ಅಥವಾ 2 ತೆಗೆಸಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಬಾಗೆಪಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ. ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನೀವು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದನ್ನು ಏನು ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ. ಇನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ 100 ತೆಗೆಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆಗ ನಾವು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ,—ಬನವಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ವೆಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಿ. ಡಿ. ಒ.ಗೆ 2 ಎಕರೆ ಇದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಐದಾರು ಎಕರೆಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ .ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ಸಾರಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನವಿ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗಲೇ ಬೇಕು. ರೈತರು ಅಡ್ವಾನ್ಸಾಗಿ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ರೇಟಿ ಮೂಲಕ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜಲಾಶಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ, ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರ ಅಭ್ಯಂತರವಿರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭ್ಯಂತರವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇರಲಿ, ನೀರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅದು ಅವರ ಇಷ್ಟ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ನೀರು ಇದ್ದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತುಂಗ ಭದ್ರಾ ನದಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಮಾತು. ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೈತರು ಮುಂದು ಬಂದು ಅವರೇ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಜರಾಶಯಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ಜರಾಶಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು, ಅರಕಲಗೂಡು, ಕುಶಾಲನಗರ, ಹುಣಸೂರು ಕೆ. ಆರ್. ಪೇಟ್ಟಣ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ರೀತಿ ಜನರೇ ಮುಂದು ಬಂದಿರುವಾಗ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಾರಂಗಿ ಜರಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಂಟ್ರವರ್ಸಿ ಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೋ, ಅಥವಾ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೋ ಎಂದು, ತಕರಾರು ಬಂದು, ಕೊನಗೆ ಇಟ್ಟಿಮಡು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಜರಾಶಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಹೇಮಾವತಿ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ, ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಎರಡೂ ಕಡೆಯೂ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಶುರು ಮಾಡಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾರಂಗಿ ಜರಾಶಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೋ ಅಲ್ಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು ನಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಹೇಮಾವತಿ ಕಟ್ಟಲು ದುಡ್ಡು ಇದೆ, ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವು ಎರಡು ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀವು ಹೇಮಾವತಿ ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ಹಾರಂಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ಮತ್ತು ಕಂಬಿದಕಡವನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವುದೂ ಬೇಡ, ನೀವು 1924ನೇ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ, ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಇದ್ದಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸರ್ಕಾರವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಎರಡಕ್ಕೂ ಯಾವಾಗ ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಆದರಿಂದ ಎರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ, ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಬಹುದು, ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಒಂದೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ಅಲ್ಲಷ್ಟು ಇಲ್ಲಷ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಕಿ ಫಲ ಪಡೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜರಾಶಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ, ಒಂದೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇವತ್ತು ಏನು ಒಂದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಅದು ನಮಗೆ ಅನುಮಾನವನ್ನು ತರುತ್ತಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ 1974ನೇ ಇಸವಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಮೇಲೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಯೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆ. 74ರ ಆಚೆಗೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ರಿಮೆಂಟಿನ ಅಡಚಣೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜರಾಶಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ಕಷ್ಟವಾದರೂ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತರು ಈಗಾಗಲೇ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇದ್ದಾವೆ, ಆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ನಡೆಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮಗೆ ನಷ್ಟವೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟ ಆಗತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖಾನಗಿ ಉದ್ಯಮ ಸಾಹಸಿಗಳೊಡನೆ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂಜರಿಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು, ಆಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನಿದ್ದಾವೆ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಹಾಕಿ ಪಾರ್ಟಿಸಿಪೇಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಏನಿವೆ, ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ನಿಂತು ಕೋಟಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಾದ, ರೆಮ್‌ಕೋ, ಮಂಡ್ಯ ಪೇಪರ್ ಮಿರ್ಸ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಕೆ.ಸಿ.ಟಿ. ಮಿರ್ಸ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಏನಿವೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮಂಡ್ಯ ಪೇಪರ್‌ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾರಿದರೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣದ ಅರ್ಧದಷ್ಟಾದರೂ ಬರುತ್ತದೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನ. ಆದೇ ರೀತಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ. ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಅದು ರಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದೇ ರೀತಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಕೆ. ಸಿ. ಟಿ. ಮಿರ್ಸ್, ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಇದೆ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಾದರೂ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಸುಮಾರಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರೆಂಕೋ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಿರ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಬಹುಶಃ ಏನು ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಚೆನ್ನಯ್ಯ.—ಮಿರ್ಕ್ ಡೈರಿ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತರೆಗೆರ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಂತ್ರ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಿರ್ಕ್ ಡೈರಿ ಕೆಟ್ಟು ಸ್ಕೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೂ ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಅವರಿಗೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಬಹುತೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಂದನೆಗಳನ್ನು ನಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ನೀರಾವರಿ ಬಾಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚಿತವಾದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸ್ಕೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರಿವೈಜ್ ಅದಂತಹ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸ್ಕೆಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸ್ಕೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ 13 ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಔಟ್‌ಸ್ಕೆಡ್ ದಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ 63 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಸ್ಕೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ರೋನ್ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೇಕಾದಂಥಾದ್ದು 51 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಸಾಲ ವಗೈರೆಗಳು 2 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಒಟ್ಟು 63 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸ್ಕೆಡ್ ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ ಸ್ಕೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ 226 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಲಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 7½

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿಗೆ 41½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಾಲದ ಮರು ಪಾವತಿಯ ಬಗ್ಗೆ 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 52 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ರೋನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಡ್ವಾನ್ಸಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥಾದ್ದು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ರೆಸೀಪ್ಟ್ಸ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ 14 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ ಡಿಟ್ ಸೈಡ್ ದಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತಹ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಏನಿದೆ ಅದು ರೋನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ನ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಸೆಟಪ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಖೋತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ 42 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಖೋತಾ ಸೇರಿಸಿ 55 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಓವರ್‌ಡ್ರಾಫ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಮಾಯಾ ಮುಂತ್ರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಹೇಗೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾದದು. ಹೋದ ಸಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರ ಐದು ಟಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 9 ಟಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಲೆಕ್ಷನ್ 2—40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 6—19 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಸಾರಿ ಖರ್ಚು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಅಡಳಿತ ವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಇವೊತ್ತು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಶಕ್ಕ ಮುತ್ಸದ್ದಿತನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ. ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಇಲ್ಲ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಎಂದು ಬಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ? ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಔಚಿತ್ಯವೇನಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವು ದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳು ಇವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೂಗು ಇದೆ, ಯಾವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ಈಗ 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಗತ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹುಶಃ 1956 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೋದ ಸಲಕ್ಕೂ ಈ ಸಲಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಸಂತೋಷ. ಜನಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು, ಅನ್ನವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸೀವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚು ಕೂಡ ಘನತರವಾಗಿ ಏರಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಇನ್‌ಕಂ ಸೈಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಕೃತವಾದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಟೆಕ್ನಿಕರ್ ಕಾರೇಜ್‌ಗಳು, ಸ್ಕೂರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಾರೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರೋಷಪೋಷಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಬಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ, ದಕ್ಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಬಡ್ಡಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ರೂರರ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಔಷಧಗಳೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಸಿ ನನಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕ್ಷಾಮಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ 42 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಕೇವಲ 14 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಇದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದು ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಏನಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಅದೇ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ 26 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಸಹ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಷದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ನಾವುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಹುಳುಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜಪ್ಪನವರನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿ ಅದರ ಆಧಾರವ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲಸಗಳು ಅಲ್ಲ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪರಿಹಾರದ ಕೆಲಸಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಈ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯರೋಪ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಲ್.ಬಿ. ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎಲ್.ಬಿ. ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಕಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 5 ರೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾಯುವವನ ಬಾಯಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಳು ನೀರು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬನಣ್ಣ ಎಂಬುವವರನ್ನು ಚೀಫ್ ಇಂಜನಿಯರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾರಂಗಿ ಡಿವಿಜನ್‌ನ್ನು ವೈಂಡ್‌ಆಫ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಆ ಡಿವಿಜನ್‌ನ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಇಂಜನಿಯರ್‌ಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಮಾರ್ಚ್ 15 ರೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಡಿವಿಜನ್‌ನ್ನು ನಮಾಧಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯುಸ್ಸು ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನಾ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಟಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಟೆಕ್ನಿಕರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಮಿಟಿ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಯಾವ ಒಂದು ಟಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಮಿಟಿ ನಡೆಸಿದರು, ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಯ 42 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಮೊನ್ನೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಟಮ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಕಮಿಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಇನ್‌ಕ್ಯಾಮರಾ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈಗತಾನೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒದಗಿ ಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ನಿಯೋಗವೊಂದು ಬಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆಯೆಂದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರೂ ಆ ರೀತಿ ಬಂದಿರಲಾರರು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿ 19 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಈ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಹೊಂದಿರುವ ವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಹತ್ತಿರ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೆ ಮಾರ್ಟ್‌ಗೇಜ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಂತರ ಹಣವನ್ನು ಒದ್ದು ವನೂಲು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರಾಗಿಯೇ ಮುಂದು ಬಂದು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಹೊಂದಿರುವವರು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂತಹವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟೆಕ್ನಿಕರ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟು ತ್ತಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಟೆಕ್ನಿಕರ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. It is the duty of the Government of India to finance our projects and also to give technical clearence. ಈ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್. ಆಂಧ್ರದವರು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್‌ನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದೇ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಾದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುದಾರರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ 50 ಸಾವಿರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅನಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಯನ್ನು ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಜನ ನೋಡಿ ಚೆಂಬು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಕೊನೆಯಿದಾಗಿ ಅಲ್ಟಿಮೇಟಮ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಳುವಳಿ ಹೂಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗು ತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಧೋರಣೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದವರು ಇರುವ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟನ್ನೂ ಮೀರಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಟೆಕ್ನಿಕರ್ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರದವರು ಕೊಡಲಲ್ಲ.

You must ask them to explain. Can they have different standards to deal with different people?

ಮದ್ರಾಸಿನವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಬದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದ್ದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ರೈಟ್ಸ್‌ಗಳು ಇಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಇದರಂತೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ರೈಟುಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿವೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

How can they discriminate from State to State ? With these words I conclude my speech.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 213.26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಮತ್ತು 226.48 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ತತ್ಪರಿಲವಾಗಿ 13.22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಖೋತಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಋಣ ಬಾಧೆ ಹಾಗೂ ಏನು ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳಿರುತ್ತವೆ ಆ ಆಸ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಆದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಯಾವ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದ್ದು ವಿಷಾದನೀಯತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈವೊತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಇತಿ ಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಇರುವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಫಿಟಬರ್ ಆಗಿ ಮಾಡಲು ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಗ್‌ಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಸೂಚನೆ ಕೊಡದೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಮಾಡಬಾರದು, ದೇಶದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಕೂಡದು ಎಂದರೆ ಈ ದೇಶದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಅಡ್ಡಿ ತಡೆಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು. ಈಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸು ಹಾಕಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಸೆಕ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸು ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಬರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದಲ್ಲ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲದ ಬಡ್ಡಿಗೇ ನಮ್ಮ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ.—ಸಾಲದ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮರುಪಾವತಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಮರು ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರೇ ಡೆಟ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಲಾಮ್ರಿಂಗ್ ಆಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಮುರುಕು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದೀತು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಇಂತಹ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಡೆಟ್ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ 397.25 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇದೆ

ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 484.65 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಸೆಟ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಸರಕಾರದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಸ್ ಗಳು ಹಾಗೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೆಮೊರ್ಯಾಂಡಂನಲ್ಲಿರುವ ಪುಟ 329 ರಿಂದ 330 ರ ವರೆಗೆ ತಾವೇ ಓದಿ ನೋಡಿ, ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ.—ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಲದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದೊಂದು ವಿಷ ವೃತ್ತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಸ್ ಸರ್ಕಲ್ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟ ಹೊರತು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮದುವೆ ಆಗದ ಹೊರತು ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತಾಗಿದೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಣದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಷ ವೃತ್ತವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಸಾಲ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದೀತು. ಸರಿಯಾದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರಿ ಯಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂತಹ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಸಾಲದ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ದುಂದುಗಾರಿಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದುದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಲ್ಲವೆಂಬ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

6-30 P.M.

ಈಗ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ದಿ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ರೆವರ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆದಾಯ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇಂಪ್ರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಈಗ ಇರುವಂತೆ 13 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಯ ಖೋತಾವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ರೆವರ್ ಆಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಒಳಗೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ ಶ್ರೀ ಭೂತಲಿಂಗಂ ವರದಿಯ ಸಲಹೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಇದೆ.

> "There is very little scope for getting substantial revenue from direct taxation. Large investments have been made in the rural sector by way of large, medium and minor irrigation projects, irrigation wells, soil conservation, facilities of modern agricultural practices like supply of good seeds, fertilisers, tractors, rural electrification, etc. Supply of pumpsets and energising them have also contributed considerably to agricultural production. There is no doubt about the fact that all

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

these measures have generated considerable wealth and a section of agriculturists who have benefited to the maximum have almost escaped the proper incidence, incidence of taxation and their contribution to domestic savings is negligible. Since 1967 there has been an unhealthy tendency in several States to forego existing source of revenue and take certain expensive measures to earn easy popularity. This, apart from worsening the financial position of those States, will create problems for other States. If our object is to improve the economic condition of the people through planned development, it is inevitable that we must raise maximum possible resources and also educate the people to pay for the services rendered."

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೂಡನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇರೆ ಎಂದು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರ ವಿರೋಧ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಇವೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಭಾರ ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದರಮೇರೆ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟ ಇರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಕೊಡುಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವ್ಯವ ಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರೇ ಅಲ್ಲ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಕರುಕುಳದ ಬಾಧೆ ವಿಪರೀತವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ವರಮಾನದಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇರೆ ಏರಿಸುವಾಗ ಅದರ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ತೆರಿಗೆಹಾಕಬೇಕಾದರೂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕರುಕುಳ ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವೇತನ ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ವರ್ಷ 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ 3–3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಎ., ಎಚ್.ಆರ್.ಎ. ಸಿ.ಸಿ.ಎ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನೂಡನೆ ಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದವರು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನು ಇದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೂ ಕೂಡ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೂಡಿ ಬರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅವಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಬರುವ ಸಹಾಯ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮೀಷನ್ನಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆಯೋಗ ದವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಯೋಗದವರು ಕೆಲವು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಖೋತಾ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟು ಖೋತಾ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಲ್ಲದೆ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತದ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರೊಸೀ ಜರ್ ಬೌಂಡ್ ಆಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರಿಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ

ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೊಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಬೌಂಡ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖೋತಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಖಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವುದು ಈ ಒಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಲುಕ್ಸಾನು ಆದರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೈ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಈಪೊತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯ ಏನು ಒಂದು ಈಪೊತ್ತು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮನ್‌ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಒಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಈಪೊತ್ತು ಸಮಾಜವಾದ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಮಾಜವಾದ ವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಪರೋಕ್ಷವಾದ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆ ಸೂಚನೆ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕುದು, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡತಕ್ಕುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ತಪ್ಪಾದ ಕೆಲಸ ವಾಗಲಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ಈಪೊತ್ತು ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಯಂತ್ರದ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇರುವಂಥ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಜಟಿಲವಾದ, ರಾಭನಷ್ಟ ಪ್ರತಿ ದಿವಸದ ವ್ಯವಹಾರ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚುತಕ್ಕದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಹೆಚ್ಚಳ ಬಹುಶಃ ಅಗಾಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈಪೊತ್ತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಪೊತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುವೇಟುಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಮಾಣ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 'ಇಂಡಿಯಾ ಓವರ್ ಟೂ ಡಿಕೇಡ್ಸ್' ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು, ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜುವೇಟ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರೂ ನೋಡಲು ಬಂದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು, ಅವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಇಂಥ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದೂ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೋಷದ ಕಡೆಗೆ ಬೆಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಜನರಲ್ಲಿ ಸಹನೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಾಳ್ಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟು ದೇಶದ ತುಂಬ ಅಶಾಂತಿ ಆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನಷ್ಟ ಮಾಡುವಂಥ ನತತವಾದ ಚಳುವಳಿ ದೊಡ್ಡ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯದಂತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬರೀ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಸಾಲದು. ಅದರ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಟ್ರೀಮ್‌ಲೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಅಲೆದಾಡದೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ವಾಗಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂಥ ಸತ್ಪ್ರಜೆಯಾಗುವಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇನ್ನೂ ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವ ವಿಚಾರವಾದೀತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್—ತನ್ನ ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುವುದಿದೆ—ಅದು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವೊಂದು ಭಾರಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವರು ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನುಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವು ನೀಡುವ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತಿಗೂ ದೃಢವಾದ ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಸಿ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮೇಜ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಲಸಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ಬೆಳೆದುದಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರೈಸ್ ಸಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಚೈತನ್ಯ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಅದು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ನಿರುತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಜ್‌ನಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಚ್ ತಯಾರಿಸಲು ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಚ್ ಫಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವ ಊರೂ ಕೂಡ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲ ಆದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವದ್ಧ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅರ್ಥ ಸಚಿವರನ್ನು ಬಹಳ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆದಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಈವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ಆದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ರೂರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಫಿಕೇಷನ್ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಆ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸಿ ಇಷ್ಟು

ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಈವರೆಗಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ, ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿರುವ ಆದ್ಯತೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ತೆರಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಿದೆ, ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಈಗಿರುವ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋಟೆ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿರುವ ವಿಂಡೋ ಡ್ರೆಸ್ಸ್ಡ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದಿವಾಳಿತನದ ಅಂಕಿಅಂಶ ಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಾಜೂಕಾದ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖೀರಾಜ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ರಾಗಿ, ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದೆ, ಸಕ್ಕರೆ, ಕಾಫಿ, ಟೀ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣದ ವೆಚ್ಚ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವೆಚ್ಚವೆಷ್ಟು, ಎಂಬುದು ಅದರ ಬಿಸಿ ತಗಲಿರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡದಿರುವ ಈ ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸುಮಾರು 13 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ ಮತ್ತಿತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ 3.25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಏನು ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು 16.5 ಕೋಟಿ ಖೋತ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಅನೇಕ ನಂದರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವರಮಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈಗಲೇ 30 ಕೋಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖೋತ ಇದ್ದರೆ ಇಮಜರಿಯಾದ ಬಜೆಟ್ಟೇ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಸ್ಸೋ ನನ್ನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಿತ್ರರು ಸಾಲಸೋಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇರುವ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರು 20 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಡಂಭೂತವಾವ ನೌಕರರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಏರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದು ಮಾಮೂಲಿ ಬಜೆಟ್. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕಿಂಕಮುಕ್ಕಿ ಬಜೆಟ್ ಇಟ್ಟು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವಿವರ ಯಾವುದೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 45 ದಿನ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟು ಹೊರತು ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರುವ ಸಲಹೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದು ಶೋಚನೀಯ. ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು 15 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರು ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಸುಮಾರು 194 ಲಕ್ಷ ಕೊಡು ತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿರುವ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಾಬಿಗೆ 22.32 ಕೋಟಿ ಬೇಕು. 194 ಲಕ್ಷದಂತೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರು ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲು 10 ವರ್ಷ ಬೇಕು. ಈಗ ಒಪ್ಪಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಹ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ 5 ಕೋಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 10 ವರ್ಷ ಕಾಲ ತಡಮಾಡುವುದ ರಿಂದ ನಾಗರೀಕರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹೋದ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಈಗ ನೀರಿದೆ. ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ)

ನತೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಮುಮ್ಮುಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 15 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆ ಇರುವ 46 ಚದರ ಮೈಲಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. 1970 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಮುಮ್ಮುಂದು ನೋಡಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ನಗರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬನ್‌ಪಾರ್ಕ್ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈ ಉದ್ಯಾನಗಳ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರು ನಲ್ಲಿರುವ ಓಪನ್ ಸ್ಪೇಸ್ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇರುವ ಜಾಗ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಂದವೂ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಲೆಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಾಗಿ ಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಒತ್ತುವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಪಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪಾರ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ತೋಟಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಗಾರ್ಡನ್ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ನೀರಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಮಾಡಿದೆ, ಉಚಿತ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮತ್ತು ದರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಗೆ ರೆಟ್ರಾಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವ ವರೆಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀರಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಿಟ್ರಾಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನ ನವ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎರ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಭೆಯು ಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಸಭೆ ನಾಳೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುವುದು.

The House adjourned at Seven of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 26th February 1969.

WD 12380—GPB—600—16-6-1969